

EU's fremtidige integrerede politik om klimaændringer

Europa-Parlamentets beslutning af 4. februar 2009 om "2050: Fremtiden begynder i dag - henstillinger til EU's fremtidige integrerede politik om klimaændringer" (2008/2105(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 25. april 2007 om nedsættelse af et midlertidigt udvalg om klimaændringer og fastsættelse af dets sagsområde, sammensætning og funktionsperiode¹ vedtaget i henhold til forretningsordenens artikel 175,
- der henviser til den eksisterende EU-miljølovgivning, der positivt bidrager til at bekæmpe klimaændringer på forskellige politikområder (bilag A) samt til sine beslutninger om klimaændringer, især de beslutninger, der er vedtaget i indeværende sjette valgperiode (bilag B),
- der henviser til sin beslutning af 15. november 2007 om begrænsning af den globale opvarmning til 2° C - Bali-konferencen om klimaændringer og fremtidsudsigterne (COP 13 og COP/MOP 3)²,
- der henviser til sin beslutning af 31. januar 2008 om resultatet af Bali-konferencen om klimaændringer (COP 13 og COP/MOP 3)³,
- der henviser til sin beslutning af 10. april 2008 om Kommissionens grønbog "Tilpasning til klimaændringerne - hvad kan der gøres på EU-plan" (KOM(2007)0354)⁴,
- der henviser til sin beslutning af 21. maj 2008 om de videnskabelige fakta bag klimaændringerne: resultater og anbefalinger i forbindelse med beslutningstagningen⁵,
- der henviser til sin beslutning af 21. oktober 2008 om en global klimaalliance mellem EU og de fattige udviklingslande, der er mest udsatte som følge af klimaændringen⁶
- der henviser til den 14. konference mellem parterne i FN's rammeaftale om klimaændringer (UNFCCC) (COP 14) og den fjerde partskonference som et møde mellem parterne i Kyoto-protokollen (COP/MOP 4), den 1.-12. december 2008 i Posen (Polen),
- der henviser til borgerforummet Agora om klimaændringer, der blev afholdt den 12.-13. juni 2008,

¹ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 652; jf. endvidere protokollen for plenarmødet den 18.2.2008, punkt 7.

² EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 437.

³ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0032.

⁴ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0125.

⁵ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0223.

⁶ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0491.

- der henviser til det fælles parlamentariske møde mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter, der blev afholdt den 20.-21. november 2008 med henblik på at drøfte energi og bæredygtig udvikling,
- der henviser til resultaterne af den særlige eurobarometerundersøgelse (EB 300) om europæernes holdninger til klimaforandringer,
- der henviser til de offentlige høringer og drøftelser i Det Midlertidige Udvalg om Klimaændringer med fremtrædende personligheder og resultaterne af delegationsrejserne,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Det Midlertidige Udvalg om Klimaændringer (A6-0495/2008),

Politiske hovedprincipper

- A. der henviser til, at bevarelsen af naturen og menneskeheden er en opgave, der går i arv fra generation til generation,
- B. der henviser til, at global opvarmning og klimaændringer anerkendes som en meget alvorlig, presserende og menneskeskabt trussel,
- C. der henviser til, at det arbejde, som Europa-Parlamentet især i indeværende sjettevalgperiode har ydet i forbindelse med klimaændringer udgør en kilde til inspiration og et handlingsmandat til at udforme en integreret europæisk klimabeskyttelsespolitik og til at bringe klimaændringer i overensstemmelse med bæredygtig økonomisk vækst,
- D. der henviser til, at Lissabontraktaten udtrykkeligt fastsætter Unionens mål og beføjelser med hensyn til klimaændringer, og at traktaten, hvis den bliver ratificeret, vil styrke EU's rolle, hvad angår fremme af bæredygtig udvikling og bekæmpelse af klimaændringer,
- E. der henviser til, at Den Europæiske Unions førende rolle i den internationale bekæmpelse af den globale opvarmning og dens særlige ansvar som en union af udviklede lande bidrager til dens identitet og indebærer en moralsk forpligtelse over for Europas borgere til ikke alene at formulere mellem- og langsigtede klimabeskyttelsesmål, men også at nå disse mål ved hjælp af fremsynede politiske foranstaltninger samt gennem politisk dialog med udviklingslande,
- F. der henviser til, at et af EU's primære mål, hvad angår både dens interne politik og dens forbindelser med tredjelande, er at fremme overholdelse af menneskerettigheder; der henviser til, at særlig EU anerkender den grundlæggende ret til liv, sikkerhed, sundhed, uddannelse og miljøbeskyttelse samt beskyttelsen af personer, som er særligt sårbare over for virkningerne af klimaændringer, bl.a. kvinder, børn, ældre og handicappede,
- G. der henviser til, at nuværende og kommende parlamentariske repræsentanter for Europas borgere bør lade sig lede af disse klimapolitiske principper samt principperne om bæredygtighed, samfundsmæssig forenelighed og retfærdighed mellem generationerne og ikke lade stå til, når det gælder virkeliggørelsen af de nødvendige klimabeskyttelsesmål,

- H. der henviser til, at det menneskelige samfund står over for to udfordringer, hvad angår trusler mod jordens livsbevarende system, nemlig klimaændringer samt rovdrift på og ødelæggelse af mange af de vigtigste økosystemer; der henviser til, at der er mange indbyrdes sammenhænge mellem klimasystemet og økosystemer, navnlig hav- og landøkosystemers evne til at binde kulstof, og at klimaændringer kun kan håndteres effektivt på grundlag af sunde økosystemer,
- I. der henviser til, at klimaændringer har en særlig skadelig og bekostelig virkning på visse områder, som f.eks. højlands- og kystområder,
- J. der henviser til, at virkningen af klimaændringer på de menneskelige samfund allerede mærkes mange steder, f.eks. i Sahel, hvor ørkendannelse har stor indvirkning, i Bangladesh, som er udsat for gentagne oversvømmelser, i visse dele af Europa og på flere Stillehavsøer, som vil blive opslugt af havet,
- K. der henviser til, at klimaændringer er en udfordring, som der ikke findes nogen samlet politisk løsning på, men at en samlet udnyttelse af de eksisterende muligheder og en drastisk forøgelse af effektiviteten på alle områder inden for økonomi og samfund kan levere et bidrag til løsning af ressource- og fordelingsproblemet og vil kunne bane vej for en tredje industriel revolution,
- L. der henviser til, at der er behov for hasteforanstaltninger med henblik på håndtering af energi- og brændstoffattigdom,
- M. der henviser til, at ifølge oplysninger fra Det Europæiske Miljøagentur ("Miljøagenturet") fra 2006 tegner energiproduktionen i EU sig for en andel på 30,9 % af de samlede drivhusgasemissioner inden for EU, transportsektoren bidrager med 19,4 %, private husholdninger og tjenesteydelser med 14,6 %, bygge- og anlægssektoren og industriproduktionen med 12,9 %, landbruget med 9,2 %, industrielle processer med 8,1 % og affaldssektoren med 2,9 %, samt at de øvrige emissioner skyldes kemiske opløsningsmidler og forskellige ikke nærmere definerede forbrændingsprocesser,
- N. der henviser til, at mange sektorer allerede yder et bidrag til nedbringelsen af drivhusgasemissionerne, og at der allerede er adskillige billige muligheder for at dæmme op for klimaændringer samt teknologier til effektivitetsforbedring til rådighed, men at en omfattende anvendelse heraf imidlertid forhindres på grund af begrænset markedsadgang, bureaukratiske hindringer og høje finansieringsomkostninger,
- O. der henviser til, at foranstaltninger, der sigter på at nedbringe drivhusgasemissioner inden for produktion, arealanvendelse og affaldshåndtering, har højeste prioritet; der imidlertid henviser til, at klimaændringer ikke alene vil kunne bekæmpes gennem nedbringelse af emissionerne i hver enkelt sektor; der i stedet henviser til, at det er nødvendigt med en systematisk tilgang for at finde løsningsmetoder inden for politik, der spænder over flere sektorer, og for at opnå ændringer overalt i samfundet i produktion, forbrug, livsstil og handelsmønstre gennem en sammenhængende lovgivning og en tilpasning til uundgåelige forandringer,

Den internationale dimension: tiden efter 2012, ekstern klimapolitik og international handel

- P. der henviser til, at der føres forhandlinger om en aftale for tiden efter 2012 under ledelse af FN i henhold til Bali-køreplanen på følgende centrale områder: emissionsreduktioner og nye bindende reduktionsmål, tilpasningsforanstaltninger, rydning, ødelæggelse og nedbrydning af skovarealer, udvikling af teknologi til afbødnings- og tilpasningsforanstaltninger, de nødvendige finansielle ressourcer og endelig revision af de fleksible mekanismer i henhold til Marrakech-aftalerne til Kyoto-protokollen,
- Q. der henviser til, at Verdenshandelsorganisationen (WTO), Verdensbanken og Den Internationale Valutafond (IMF) også i vid udstrækning bør inddrages i afbødningsindsatsen,
- R. der henviser til, at forhandlingerne om en aftale for tiden efter 2012 skal afsluttes på klimakonferencen i København (COP 15) ved udgangen af 2009, så et tomrum mellem den første og den anden forpligtelsesperiode kan undgås,
- S. der henviser til, at Det Europæiske Råd i marts 2008 understregede nødvendigheden af at fremskynde Bali-køreplanen for at nå til enighed om en ny klimaaftale i slutningen af 2009 i overensstemmelse med EU-målet på 2° C,
- T. der henviser til, at klimaændringerne kan skærpe konfliktpotentialer i de internationale relationer, for eksempel gennem klimabetinget migration, tab af landområder og grænsestridigheder på grund af oversvømmelser, tilbagetrækning af kystlinjerne samt gennem ressourcekonflikter på grund af tilbagegangen i landbrugsarealer, stigende vandmangel eller afskovning,
- U. der henviser til, at Det Europæiske Råd i marts 2008 anmodede Kommissionen om at forelægge en europæisk strategi til finansiering af klimaforanstaltninger, hvis formål er at nedbringe emissionerne og tilpasning i forbindelse med forskning og udvikling af teknologier med lav CO₂-emission; der henviser til, at overførsel af disse teknologier er en afgørende forudsætning for, at der kan ske en vellykket gennemførelse af foranstaltninger til nedbringelse af emissioner og tilpasningsforanstaltninger som led i bekæmpelsen af klimaændringer,
- V. der henviser til, at både afbødnings- og tilpasningsindsatsen er af afgørende betydning; der henviser til, at industrilandene har et historisk ansvar for klimaændringerne; der henviser til, at udviklingslandene kun har bidraget lidt til klimaændringerne, men alligevel er mest berørt af dem; der henviser til, at de disponible finansielle midler til bekæmpelse af klimaændringer i udviklingslandene er utilstrækkelige og bør forhøjes betragteligt,
- W. der henviser til, at teknologioverførsel hindres af hensynet til beskyttelsen af den intellektuelle ejendomsret, svage politiske institutioner og mangel på retsstatsforhold samt af generel mangel på økonomiske ressourcer,
- X. der henviser til, at WTO ikke udgør noget alternativt forhandlingsforum for den internationale klimabeskyttelse, og henviser til, at der ikke kan forventes noget bidrag fra verdenshandelen til klimabeskyttelse uden en vellykket afslutning på forhandlingerne om en aftale for tiden efter 2012,

- Y. AC. der henviser til, at EU's CO₂-fodaftryk omfatter de drivhusgasser, der er udledt i forbindelse med produktion af varer, som forbruges i Europa, men produceres i andre dele af verden,

Energi

- Z. der henviser til, at olien med ca. 35 % udgør den vigtigste energikilde på verdensplan for det primære energiforbrug, efterfulgt af kul med 25 % og naturgas med 21 %; henviser til, at tidsalderen med billig og rigelig fossil energi imidlertid nærmer sig sin afslutning,
- AA. der henviser til oplysninger fra Eurostat, hvorefter 33,5 % af EU's importerede råolie i 2006 kom fra Rusland, 15,8 % fra Norge og 27 % fra de arabiske lande, og til at 42 % af EU's importerede gas kom fra Rusland, 24,2 % fra Norge og 25,9 % fra de arabiske lande,
- AB. der henviser til, at Det Internationale Energiagentur forventer en vækst på mindst 60 % i verdens energibehov frem til 2030, og at dette voksende energibehov også skyldes de nye industrilande,
- AC. der henviser til, at udviklingen på energimarkederne bidrager til at forfølge klimamål, da markedsstyrede energiprisstigninger er et stærkt incitament til bæredygtig anvendelse af ressourcer og dermed til forbrug med et lille CO₂-fodaftryk,
- AD. der henviser til, at dækningen af det voksende energibehov alene gennem fossile brændstoffer er udelukket på mellem og lang sigt, og at de kommende års investeringsdispositioner vil bestemme strukturen af energisystemet og energimixen for de kommende årtier,
- AE. der henviser til, at det voksende energibehov kræver supplerende foranstaltninger som f.eks. den yderst påkrævede modernisering af den voksende kraftværkspark baseret på fossile brændstoffer og transmissionsnet med henblik på en kraftig forbedring af den samlede energieffektivitet, bygning af nye kraftværker og stadig udbygning af vedvarende energikilder,
- AF. der henviser til, at energibesparelser på lang sigt er den mest omkostningseffektive og rene form for beskyttelse af ressourcerne og dermed klimaet; der henviser til, at en engageret og bæredygtig indsats for at styrke EU's energieffektivitet vil føre til omfattende strukturløsninger i hele økonomien og dermed bane vej for en grøn økonomi med lave CO₂-emissioner,
- AG. der henviser til, at udnyttelsen af atomenergi - uanset at der er uran til rådighed - fortsat rejser spørgsmålet omkring sikker slutdeponering af atomaffald samt udbredelse af denne teknologi til udemokratiske stater,
- AH. der henviser til, at ITER-projektet (international termonuklear forsøgsreaktor) er blevet et vigtigt kapitalintensivt center for udvikling af nuklear fusion som en mulig ny energikilde i fremtiden, og at ethvert bidrag til energimarkedet kun kan forventes på meget lang sigt,

Biobrændstoffer

- AI. der henviser til, at den nuværende biobrændstofpolitik skal ses i et globalt perspektiv, hvor der på den ene side er stigende konkurrence om produktiv jord og på den anden side et voksende behov for vedvarende energi, særlig i transportsektoren,
- AJ. der henviser til, at produktion af biomasse til energiproduktion og som brændstof giver mange udviklingslande nye økonomiske muligheder og gør dem mere uafhængige af energiimport, forudsat at en sådan produktion er bæredygtig og f.eks. ikke fører til monokultur eller til konkurrence med fødevarerproduktion,
- AK. der henviser til, at emissionsreduktionspotentialet for mange biobrændstoffer af første generation sammenlignet med konventionelle brændstoffer efter en omfattende livscyklusanalyse delvis er tydeligt forringet, og at der endnu ikke er fundet nogen tilfredsstillende løsning på spørgsmålene vedrørende bæredygtighed og miljøvenlighed, samt hvorvidt der er dyrkningsarealer til rådighed på baggrund af konkurrencen med fødevarerproduktion,
- AL. der henviser til, at en bæredygtig biobrændstofpolitik skal tage sigte på såvel at fastlægge bæredygtighedskriterier for fremstilling af biobrændstoffer som at fremme den hurtigst mulige udvikling af biobrændstoffer af anden generation,
- AM. der henviser til, at mineralolieindustrien først vil opbygge den nødvendige og geografisk ligeligt fordelte infrastruktur for nye brændstoffer, når der er tilstrækkelig efterspørgsel efter biobrændstoffer, men henviser til, at der dog er gjort teknologiske fremskridt inden for automobilindustrien med hensyn til at måle ethvert blandingsforhold mellem benzin og biobrændstof ved hjælp af en sensor i køretøjet, og at dette supplerende tekniske udstyr gør det muligt også at tanke ældre køretøjer op med biobrændstof for således at opnå en nedbringelse af CO₂-emissionerne for hele den samlede bestand af køretøjer,
- AN. der henviser til, at biobrændstoffers potentiale kun kan udnyttes, hvis de opfattes som et led i udviklingen af bæredygtige transportsystemer, herunder udviklingen og anvendelsen af meget brændstofeffektive køretøjer,

Energieffektivitet

- AO. der henviser til, at en række medlemsstater ikke har en klar strategi for energieffektivitet,
- AP. der henviser til, at medlemsstaterne bør forbedre og udvide brugen af energieffektivitetsattester og knytte anbefalingerne sammen med økonomiske incitamenter,
- AQ. der henviser til, at et faldende energiforbrug med samme energieffektivitet på individuelt niveau og samfundsniveau medvirker til at skabe ny handel og beskæftigelse og bekæmpe energifattigdom,
- AR. der henviser til, at 40 % af energiforbruget hidrører fra byggesektoren, og at 33 % af alle drivhusgasemissioner dermed kan føres tilbage til det bebyggede miljø,
- AS. der henviser til, at byggesektoren (boligbyggeri samt erhvervsmæssigt og offentligt byggeri) gennem moderniseringen af varmeisolering, varme- og kølingsystemer,

elektriske apparater og udluftningsanlæg og ved at installere solbeskyttelse råder over et enormt og omkostningseffektivt CO₂-reduktionspotentiale,

- AT. der henviser til, at lavenergihuse er attraktive, moderne og omkostningseffektive,
- AU. der henviser til, at frakobling af væksten inden for energiforbruget fra den almindelige økonomiske vækst ved at investere i energieffektivitet på alle samfundsområder er et centralt mål for EU,
- AV. der henviser til, at det er ligeså nødvendigt at udvikle finansielle instrumenter og afsætte de nødvendige budgetmidler til forbedring af energieffektiviteten samt løbende at kontrollere og tilpasse effektivitetsstandarderne for elektriske og elektroniske apparater til markedsudviklingen som at udvide disse standarder til stort industrielt maskineri samt overveje at gøre det obligatorisk for apparater at have en slukningsfunktion,

Mobilitet og logistik

- AW. der henviser til, at frakoblingen af væksten inden for transport fra den almindelige økonomiske vækst er et af de centrale mål med EU's transportpolitik, men at efterspørgslen efter transporttjenesteydelser til trods for dette alligevel er vokset kraftigere end bruttonationalproduktet, og at den allerede høje andel af transportemissioner i EU derfor fortsat vokser,
- AX. der henviser til, at ca. en tredjedel af EU's energiforbrug på nuværende tidspunkt går til transport, og at transportsektoren næsten fuldstændigt (97 %) er afhængig af oliebaseerede brændstoffer,
- AY. der henviser til, at EU's drivhusgasemissioner i tidsrummet fra 1990 til 2005 ville være faldet med 14 % i stedet for 7,9 %, hvis transportsektoren havde opnået de samme emissionsreduktioner som andre sektorer,
- AZ. der henviser til, at 80 % af den europæiske befolkning lever i byområder, hvor 40 % af alle emissioner fra transport produceres, og hvor trafikpropper, der ligeledes hovedsagelig er koncentreret i byområder, koster EU ca. 1 % af BNP,
- BA. der henviser til, at mobiliteten i byområder på den ene side er direkte forbundet med den individuelle livskvalitet, men at netop den individuelle transport i byerne bidrager betragteligt til drivhusgasemissioner og andre miljøproblemer såsom luftforurening og støj og derfor i stedet for at fremme mange borgeres livskvalitet i vidt omfang nedsætter den ved at udsætte dem for sundhedsskadelige virkninger,
- BB. der henviser til, at halvdelen af alle køreture tilbagelagt af EU-borgerne er kortere end 5 km,
- BC. der henviser til, at 60 % af al bilkørsel og 90 % af al togkørsel som led i den daglige regional- og pendlertrafik strækker sig over en afstand på højst 30 km,
- BD. der henviser til, at godstransport ad jernbane og ad vandvejen er faldet mellem 2001 og 2006 (fra 18,6 % til 17,7 %, hhv. fra 6,5 % til 5,6 %), mens vejtransporten er steget (fra 74,9 % til 76,7 %),

- BE. der henviser til, at passagerbefordring og godstransport ad vandvejen er en af de mest energieffektive transportformer, og at den andel af godstransporten, der i EU foregår ad vandvejen, ligger på ca. 40 %,
- BF. der henviser til, at energiforbruget i forbindelse med skibstransporten ad indre vandveje pr. ton gods og kilometer udgør en sjettedel af energiforbruget ved vejtransport og halvdelen af energiforbruget ved jernbanetransport,
- BG. der henviser til, at medlemsstaterne ikke har anvendt programmer såsom Marco Polo og NAIADES tilstrækkeligt til at omlægge transporten af varer til indre vandveje og til søvejen,
- BH. der henviser til, at handelen på oversøiske ruter er voksende, og tendensen inden for skibsbygning går i retning af større container- og passagerskibe, der forbruger mere råolie og dermed belaster miljøet endnu mere end tidligere, uden at den internationale skibsfart er del af de internationale klimabejstræbelser,
- BI. der henviser til, at den gradvise liberalisering og deregulering af luftfartssektoren, der er foregået i det sidste årti, på den ene side har været en væsentlig forudsætning for en dynamisk udvikling af den europæiske flytransport, og at passagerflyvninger inden for EU mellem 1995 og 2004 er vokset med 49 %, men at kuldioxidemissionerne fra hele denne sektor på den anden side er steget med 79 % mellem 1990 og 2005,
- BJ. der henviser til, at væksten inden for lufttransportsektoren til trods for tekniske og driftsmæssige forbedringer fortsat forøger sin indvirkning på miljøet, at der hidtil kun har været begrænset debat om bindende emissionsnormer for flymotorer med henblik på at fremme teknologiske forbedringer, og at der endnu ikke foreligger nogen undersøgelser af gennemførelsesmuligheder,
- BK. der henviser til, at Kommissionen og medlemsstaterne har lanceret det fælles teknologiinitiativ Clean Sky samt Single European Sky Management Research (SESAR), det europæiske satellitnavigationssystem (Galileo) og globale miljø- og sikkerhedsovervågningsprogrammer (GMES) samt forskningsprojekter vedrørende intelligente transportsystemer med henblik på at øge energieffektiviteten på transportområdet,
- BL. der henviser til, at lufttraffikken foruden kuldioxid også udleder kvælstofoxid, vanddamp, sulfat- og sodpartikler i atmosfæren, hvilket ifølge vurderinger fra det mellemstatslige panel for klimaændringer (IPCC) forstærker virkningerne af lufttransportsektorens emissioner med en faktor to til fire, uden at der i denne vurdering tages hensyn til den indvirkning, som dette desuden har på cirrusskydannelsen,
- BM. der henviser til, at indbyggerne og økonomierne i regionerne i den yderste periferi er yderst afhængige af lufttransport med hensyn til deres mobilitet og udvikling,
- BN. der henviser til, at det bør understreges, at transportrelaterede emissioner på lang sigt reduceres mest effektivt ved at mindske væksten inden for transport som helhed ved at gøre offentlig transport til et mere tiltrækkende alternativ til personbiler, øge

jernbanetransport samt sikre, at der i forbindelse med by- og infrastrukturplanlægning tages højde for det nødvendige behov for at reducere anvendelsen af personbiler,

Turisme og kulturarv

- BO. der henviser til, at en tiendedel af alle verdenskulturmindeesmærker eller verdenskulturlandskaber ifølge en undersøgelse foretaget af UNESCO's centrum for verdenskulturarv er i fare på grund af følger af klimaændringer,
- BP. der henviser til, at Europa ifølge FN's Verdensturismeorganisation er den vigtigste turismeregion i verden, og at 55 % af alle turistrejser i 2006 gik til Europa,
- BQ. der henviser til, at klimaændringer kan bevirke ændringer i turiststrømmene, og at disse ændringer vil kunne betyde væsentlige økonomiske tab for de berørte ferieregioner,

Emissioner fra industrien

- BR. der henviser til, at Den Europæiske Unions emissionshandelssystem er et enestående instrument med henblik på at opnå emissionsreduktioner med størst mulig effektivitet, og at det fungerer som et eksempel for tilsvarende systemer, hvis kompatibilitet dog bør sikres,
- BS. der henviser til, at industrisektorerne spiller en central rolle med henblik på at nå de reduktionsmål for drivhusgasemissioner, der er fastsat af Det Europæiske Råd; der henviser til, at industrisektorerne bør opfordres til at reducere deres industrielle drivhusgasemissioner yderligere, men samtidig bevare konkurrenceevnen,
- BT. der henviser til, at ideen med Clean Development Mechanism (CDM) og Joint Implementation (JI), dvs. udbredelse af moderne og effektive teknologier, bør fungere i virkeligheden; der henviser til, at CDM/JI bør begrænses til projekter af høj kvalitet, som tilvejebringer dokumenterede yderligere reduktioner af drivhusgasemissioner,

Landbrug og husdyravl

- BU. der henviser til, at ændringer i landbrugspraksis, EU's miljølovgivning samt de nyeste strukturreformer af den fælles landbrugspolitik tager sigte på bæredygtighed og fører følgelig indirekte gennem en bedre udnyttelse af de disponible ressourcer til nedbringelse af emissionerne,
- BV. der henviser til, at landbruget udleder drivhusgasser, men også bidrager positivt til nedbringelsen af drivhusgasemissioner og også lider direkte under de negative virkninger af klimaændringer, hvilket har forskellige økonomiske og sociale konsekvenser på tværs af alle regioner i Europa,
- BW. der henviser til, at dyrkningen af foderstoffer til husdyravl bidrager betragteligt til de samlede drivhusgasemissioner fra landbruget,
- BX. der henviser til, at der inden for landbruget hverken foreligger specifikke klimabeskyttelsesmålsætninger - såsom bindende forskrifter om reduktion af emissioner

af methan- og nitrogenoxider - eller ordninger med incitament med henblik på at udnytte de allerede eksisterende muligheder for at nedbringe emissionerne,

- BY. der henviser til, at opdræt af husdyr på en måde, der er skånsom over for naturen, yder et væsentligt bidrag til miljøet gennem landskabspleje og bevarelse af græsningsarealer og reducerer samtidig energiforbruget og emissioner,
- BZ. der henviser til, at antallet af husdyr skal tilpasses de disponible arealer, og at bæredygtig græsningspraksis kan bidrage til at forhindre jorderosion på græsningsarealerne,

Skove

- CA. der henviser til, at skovene har stor værdi for biosfæren, og at de har talrige funktioner i det globale økosystem; der endvidere henviser til at den nuværende økonomiske værdifastsættelse af skovene hverken gør det muligt at tage hensyn til deres økosystem eller deres sociale og samfundsmæssige værdi,
- CB. der henviser til, at skove har tredimensionelle roller i begrænsningen af klimaændringer: som kulstoflagre gennem bæredygtig anvendelse og beskyttelse af skove, som kulstofdræn gennem plantning af skov og som erstatning for fossile brændstoffer og fossile produkter som en vedvarende råvare,
- CC. der henviser til, at over 30 % af hele verdens landareal er dækket af skov, og at over to tredjedele af alle arter, der lever på Jorden, findes her, og at ca. 30 % af de årlige drivhusgasemissioner optages af skovene,
- CD. der henviser til, at skovene på den ene side spiller en væsentlig rolle i forbindelse med begrænsningen af klimaændringer, men at mindst en tredjedel af verdens skove på den anden side er berørt af følgerne af klimaændringer,
- CE. der henviser til, at den store problematik vedrørende udslettelsen af skovene ligger i de dermed forbundne socioøkonomiske faktorer såsom fattigdom og underudvikling, svage politiske institutioner og manglende overholdelse af retsstatsprincipperne samt uretfærdige ejendomsforhold og korrupsion, som blandt andre konsekvenser kan føre til ulovlig træfældning og rydning af skove,
- CF. der henviser til, at ødelæggelse af skovområder på grund af afskovning, ikke-bæredygtig fældning eller brande, der bl.a. skyldes hedeølger, bidrager væsentligt til CO₂-emissioner,
- CG. der henviser til, at der ikke findes strategier og programmer nok til genplantning af skove, som er blevet ryddet,
- CH. der henviser til, at sammensætningen af skovplantager i EU ikke afspejler de europæiske naturlige blandede skovområder, der er karakteristiske for Europa,

Jordbundsbeskyttelse

- CI. der henviser til, at Europas jordbund hurtigere end nogensinde tidligere udsættes for ubodelige skader, hvis omfang forstærkes gennem klimaændringer,

- CJ. der henviser til, at optøning af permafrostjordbund ændrer jordbundens tilstand på den nordlige halvkugle og desuden slipper betydelige mængder methan ud i atmosfæren,

Vandforvaltning

- CK. der henviser til, at rådigheden over vandressourcer, forsyning med drikkevand og anden vandforsyning, vandforbrug og spildevandsbehandling hænger nøje sammen med økonomiske og sociale rammebetingelser,
- CL. der henviser til, at de regionale forskelle i Europa med hensyn til vandressourcer og forekomsten af oversvømmelser og tørke forstærkes yderligere gennem klimaændringer,

Fiskeri

- CM. der henviser til, at fisk og skaldyr er en væsentlig næringskilde, at havet er verdens største kulstoflager og tjener som kilde til biomasse og råstoffer,
- CN. der henviser til, at havenes næringsressourcer allerede udnyttes fuldt ud,

Affaldshåndtering og ressourceforvaltning

- CO. der henviser til, at affaldshierarki er et centralt princip i affaldssektoren i begrænsningen af klimaændringer,
- CP. der henviser til, at det må anerkendes, at EU's affaldslovgivning sammen med innovationer inden for affaldsbortskaffelse og øget anvendelse af genbrugte produkter har en positiv virkning på miljøet og bidrager til at nedbringe drivhusgasemissionerne fra affaldssektoren, selvom alle muligheder dog endnu ikke udnyttes fuldt ud,
- CQ. der henviser til, at affaldsmængden beklageligvis fortsat vokser til trods for alle bestræbelserne på at nedbringe mængden,

Tilpasningsforanstaltninger

- CR. der henviser til, at tilpasningsforanstaltninger af enhver art udgør en forsikring med henblik på fremtiden for at mildne skader på grund af tidligere tiders drivhusgasemissioner og den dermed forbundne temperaturstigning,
- CS. der henviser til, at en ren cost/benefit-analyse i forbindelse med udviklingen af tilpasningsforanstaltningerne ikke er tilstrækkelig til at garantere alle befolkningsgrupper det nødvendige mindstemål af beskyttelse; der henviser til, at de lokale virkninger af klimaændringer med henblik på sådanne foranstaltninger bør undersøges hurtigst muligt,
- CT. der henviser til, at forbruget af naturressourcer ifølge millenniumvurderingen af økosystemerne nu truer to tredjedele af alle økosystemer, skærper sårbarheden over for klimaændringer og øger dermed presset for at udvikle tilpasningsforanstaltninger så hurtigt som muligt,

CU. der henviser til, at den fælles rapport fra Miljøagenturet, Det Fælles Forskningscenter og WHO (Verdenssundhedsorganisationen) med titlen "Impacts of Europe's changing climate" gør opmærksom på, at sårbarheden over for klimaændringer varierer meget inden for regioner og sektorer i Europa og rammer bjergområder, kystområder, Middelhavet og Arktis hårdere; der henviser til, at rapporten understreger, at der ud over øgede globale reduktioner af drivhusgasemissioner er behov for proaktive europæiske og nationale tilpasningsforanstaltninger for at begrænse virkningerne,

Sundhed

CV. der henviser til, at mange sundhedsskadelige følger af klimaændringer ifølge bl.a. WHO kan holdes i skak, hvis man forbereder og styrker sundhedssystemerne, træffer hensigtsmæssige præventive foranstaltninger, navnlig med hensyn til spredningen af tropesygdomme, og fører offentlige informationskampagner, der navnlig henvender sig til sårbare persongrupper som f.eks. gravide, nyfødte, børn og ældre,

CW. der henviser til, at den europæiske handlingsplan for miljø og sundhed for 2004-2010 afgjort er utilstrækkelig til at behandle de miljøårsager, der påvirker sundheden, og særlig de årsager, der skyldes klimaændringer,

Vækst og beskæftigelse

CX. der henviser til, at de klimapolitiske mål, der blev vedtaget på Det Europæiske Råd i marts 2007, teknologisk og økonomisk set er opnåelige og rummer enestående forretningsmuligheder for tusindvis af EU-virksomheder,

CY. der henviser til, at mange virksomheder endnu ikke i tilstrækkelig grad har erkendt rækkevidden af de muligheder og risici, der er forbundet med klimaændringer,

CZ. der henviser til, at en engageret indsats for bekæmpelse af klimaændringer er forenelig med holdbar økonomisk vækst og velstand; der henviser til, at det kan være en effektiv investering med en væsentlig funktion, der modvirker konjunkturedgang, og indsatsen skal ses som en udfordring, da det ultimative mål med vidtrækkende strukturændringer er udviklingen af en ægte grøn økonomi,

DA. der henviser til, at der snarere inden for visse sektorer end mellem forskellige sektorer vil ske en omfordeling af arbejdspladser,

Fremme af teknologisk innovation

DB. der henviser til, at emissionshandelen er hjørnestenen i det europæiske klimaændringsprogram med henblik på at opnå mindre drivhusgasemissioner gennem forøgelse af effektiviteten; der henviser til, at emissionshandelen alene imidlertid ikke er tilstrækkelig til at finde vej ud af kulstofblindgyden og revolutionere området for teknologier med nedsat CO₂-emission,

DC. der henviser til, at hvis målene for en begrænsning af klimaændringer skal nås, er der behov for passende finansielle styringsmekanismer, der kan støtte udviklingen og anvendelsen af energieffektive og rene teknologier,

- DD. der henviser til, at bæredygtige boliger åbner mulighed for et enormt potentiale for jobskabelse,
- DE. der henviser til, at en forbedring af effektiviteten alene ikke vil udløse nogen teknologisk revolution men vil nødvendiggøre en integreret strategi på EU-, nationalt og lokalt plan for at fremme forskning og udvikling (F&U) i nye og avancerede teknologier og processer og styrke udnyttelsen af dem,
- DF. der henviser til, at CO₂-opsamling og -lagring (CCS) i lille målestok allerede finder anvendelse inden for forskellige områder - bl.a. olie- og gasudvinding - men stadig befinder sig i en tidlig fase set som omfattende teknologi, der kan tages i anvendelse til bekæmpelse af klimaændringer,
- DG. der henviser til, at omkostningerne og risiciene endnu vejer tungest i forhold til de økonomiske fordele, og at effektiviteten af kraftværker med CCS daler til trods for anvendelse af den nyeste teknologi,
- DH. der henviser til, at teknologien med CCS som overgangsteknologi på vejen til fjernelse af kulstof fra energisystemet kan bidrage, hvad angår nedbringelsen af CO₂-emissionerne fra kraftværker, og vil kunne udgøre et supplement til udvikling af de vedvarende energikilder, men at CCS er en "end of pipe"-teknologi,

Intelligente computersystemer og informations- og kommunikationsteknologier (ikt)

- DI. der henviser til, at ikt-sektoren på nuværende tidspunkt tegner sig for 2 % af verdens CO₂-emissioner, men at denne sektor ikke kun vil kunne nedbringe sine egne CO₂-Emissioner men vil frem for alt også kunne udvikle innovative og mere energieffektive anvendelser på alle økonomiske områder som helhed,

Finansierings- og budgetspørgsmål

- DJ. der henviser til, at det nuværende EU-budget ikke er tilstrækkeligt med henblik på at nå klimamålene, eftersom den politiske prioritet vedrørende bekæmpelsen af klimaændringerne endnu ikke er udrustet med de tilsvarende budgetmidler,
- DK. der henviser til, at der i den kommende finansieringsramme skal afsættes budgetmidler til bekæmpelse af klimaændringer og udvikling af en europæisk tilpasningspolitik for at have rådighed over et tilstrækkeligt EU-"klimaændringsbudget" til den næste budgetperiode efter 2013,
- DL. der henviser til, at der skal tages hensyn til bekæmpelse af klimaændringer i alle EU-politikker; der henviser til, at EU følgelig ikke længere blot kan omfordele eksisterende ressourcer, men bør fremme skabelsen af nye ressourcer til finansiering af de tværsektorielle aspekter af bekæmpelsen af klimaændringer,

Uddannelse, erhvervsuddannelse, rapportering, mærkning og bevidstgørelse

- DM. der henviser til, at de økonomiske og samfundspolitiske foranstaltninger til bekæmpelse af klimaændringer indleder en kulturel omdannelse, som vil ændre på indgroede vaner og levevis, men at det dog ikke er muligt på alle områder i samfundet at gennemføre et

virkelig bæredygtigt forbrug og anvendelse af råstoffer uden nytænkning og ændringer i adfærd, og at der i dette øjemed skal skabes nye forbrugsmønstre og livsstil,

- DN. der henviser til, at klimaændring vil udløse et nyt teknologisk moderniseringsfremstød, hvis økonomiske muligheder kun kan udnyttes, hvis der er tilstrækkelig mange kvalificerede fagkyndige til rådighed på arbejdsmarkedet,
- DO. der henviser til, at den særlige eurobarometerundersøgelse (nr. 300) entydigt viser, at et stort flertal af de adspurgte betragter klimaændringerne som et meget alvorligt problem, men at mange adspurgte dog klager over mangel på information, og at personlige initiativer til at imødegå klimaændringer begrænser sig til enkle foranstaltninger som affaldsseparation eller mindre forbrug af vand og energi, som ikke kræver nogen væsentlig omlægning af dagliglivet,
- DP. der henviser til, at de oplysninger, der skal til for at analysere egne mobilitetsvaner, f.eks. hvad angår benyttelse af privat bil og alternative transportformer (gang, cykel eller offentlig transport), er til rådighed,
- DQ. der henviser til, at EU's klimabeskyttelseskrav og -bestemmelser hjælper de lokale og kommunale beslutningstagere med at forbedre livskvaliteten i mange byer i Den Europæiske Union, og at lokale initiativer i bymæssige regioner bidrager afgørende til at nedbringe kuldioxidemissionerne i Den Europæiske Union,
- DR. der henviser til, at det ikke alene er detailhandelens opgave at bidrage til en alternativ købeadfærd hos kunderne, men at denne del af erhvervslivet som helhed kan foregå med eksempler på bæredygtighed og ressourceeffektivitet gennem virksomhedsmodeller og produktionsprocesser ved at lade de ansatte være en del af indsatsen til fremme af klimabevidsthed,
- DS. der henviser til, at der i vidt omfang mangler forbrugeroplysning om klimavirkningerne af landbrugsprodukter, men at målrettede informationskampagner kan påvirke forbrugernes købeadfærd, og at dette også kan bidrage til at nå sundhedspolitiske mål,
- DT. der henviser til, at problemet med klimaændringer ikke kan løses uden i vidt omfang at inddrage den lokale befolkning i alle dele af verden; der henviser til, at en af de væsentlige opgaver derfor bliver på enhver mulig måde at give dem de oplysninger, de har brug for, hvis de skal hjælpe med at løse problemerne, og også til at beskytte sig selv, når der opstår tilpasningsproblemer, hvilket der uundgåeligt vil gøre,

2050 - Fremtiden begynder i dag

- DU. der henviser til, at verdensbefolkningens ressourcebehov allerede i dag overstiger jordens naturlige regenerationsevne med en fjerdedel, hvilket således fratager de kommende generationer deres livsgrundlag,
- DV. der henviser til, at grundlaget for fremtidige produktionsmåder og forbrugsvaner bliver skabt gennem aktuelle politiske afgørelser som kræver fjernsynethed og politisk lederskab, men at en mere bæredygtig levevis ikke vil være mulig uden bidrag fra økonomi, videnskab, medier, et organiseret civilsamfund og borgerne,

DW. der henviser til, at klimaændringer er et globalt miljøproblem, hvis årsager er af strukturel art,

Politiske hovedprincipper

1. minder om sin ovennævnte beslutning af 21. maj 2008 og navnlig om, at alle bestræbelser på at begrænse emissionerne bør sigte mod at begrænse den globale temperaturstigning til et godt stykke under målet på 2° C, eftersom en opvarmning i denne størrelsesorden allerede ville få omfattende følger for vort samfund og den enkeltes levevis og ligeledes medføre betydelige ændringer i økosystemer og vandressourcer; er dybt bekymret over, at de negative virkninger af klimaændringerne er både hurtigere og alvorligere end hidtil antaget, således som det fremgår af mange nye videnskabelige rapporter; opfordrer derfor Kommissionen til nøje at overvåge og analysere de seneste videnskabelige resultater, navnlig med henblik på at vurdere, om EU's mål på 2° C stadig er nok til at opfylde målsætningen om at undgå farlige klimaændringer;
2. understreger, at det er på høje tid, at man - ved at følge en horisontal fremgangsmåde - integrerer global opvarmning klimaændringer som nye rammebetingelser på alle områder og politiske sammenhænge og i forbindelse med EU-lovgivningen tager hensyn til årsagerne og følgerne af den globale opvarmning og klimaændringerne;
3. erindrer især om de nødvendige målsætninger i bekæmpelsen af klimaændringer og understreger i overensstemmelse med henstillingerne fra IPCC's fjerde vurderingsrapport (AR4) og som anført i Bali-køreplanen betydningen af at fastsætte et mål på mellemlang sigt for EU og de øvrige industrilande som gruppe betragtet på en reduktion af drivhusgasemissionerne på 25 %-40 % senest i 2020 samt et langsigtet mål på en reduktion på mindst 80 % inden 2050 sammenlignet med 1990, idet fokus fastholdes på at begrænse stigningen i den globale gennemsnitstemperatur på 2° C i forhold til det førindustrielle niveau og dermed opnå en sandsynlighed på 50 % for at nå dette mål;
4. understreger, at et lands indvirkning på klimaet ikke er begrænset til dets fysiske emissioner; opfordrer indtrængende EU til inden for EU og i forbindelse med internationale forhandlinger snarest muligt at tage skridt til at udarbejde regnskabsprincipper, som også omfatter de fulde virkninger af forbrug, herunder virkningerne af international luftfart;
5. opfordrer Kommissionen til at overveje CO₂-fodafttrykkene fra fremtidige europæiske politikinitiativer med henblik på at sikre, at de mål for klimaændringer, der fastsættes i EU, bliver opfyldt, samtidig med at man sikrer et højt beskyttelsesniveau for miljøet og folkesundheden;
6. understreger de politiske foranstaltninger med henblik på bekæmpelse af klimaændringer, der gentagne gange er blevet foreslået af Europa-Parlamentet, og samarbejdet på internationalt plan, herunder de multilaterale regionale aftaler, samt på EU- og medlemsstatsplan;
7. glæder sig over, at EU har vedtaget en lovgivningspakke ("klima- og energipakken"), der kræver en ensidig reduktion på 20 % af EU's drivhusgasemissioner, indfører en procedure til intensivning af bestræbelserne på at opnå en reduktion på 30 % i overensstemmelse med forpligtelser i henhold til den kommende internationale aftale og øger vedvarende

energiformers andel af EU's energiforsyning til 20 % senest i 2020, og opfordrer EU-medlemsstaterne til at gennemføre disse lovgivningsmæssige foranstaltninger gnidningsløst og hurtigt; opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge gennemførelsen af klima- og energipakken;

8. finder, at visse af de principper, der blev vedtaget i klima- og energipakken, også er nyttige ved indgåelse af internationale aftaler, navnlig de bindende lineære stier for industrilandenenes forpligtelser, differentiering på grundlag af de i 2005 fastslåede emissioner og en årlig faktor for nedbringelse;
9. føler sig forpligtet af Den Europæiske Unions førende rolle i de internationale forhandlinger inden for rammerne af UNFCCC på COP- og MOP-plan samt i andre internationale fora, f.eks. WTO, Verdensbanken og IMF; understreger endvidere til det tvingende behov for at opfylde Kyoto-protokollens mål for EU og dets medlemsstater med henblik på at udøve denne førende rolle på troværdig vis;
10. deler den opfattelse, at udvikling, anvendelse og eksport af moderne miljøteknologier samtidig yder et bidrag til opfyldelse af Lissabonstrategien og EUs Kyotomål samt yderligere klimabeskyttelsesmål, og understreger, at Lissabonstrategien og klima- og energipakken integreres fuldt ud med henblik på at nå de ambitiøse miljøbeskyttelsesmål og økonomisk vækst;
11. opfordrer indtrængende Kommissionen og EU-medlemsstaterne til at støtte FN's krav om en grøn "New Deal"; slår til lyd for, at det på baggrund af finanskrisen sikres, at de investeringer, der har til formål at øge den økonomiske vækst, gør dette på en bæredygtig måde, særlig ved at fremme grønne teknologier, som på én gang vil forbedre Europas konkurrenceevne fremover og sikre arbejdspladser;
12. understreger i denne forbindelse, at bekæmpelse af klimaændringer vil føre til samfundsmæssige forandringer, som vil bidrage til at skabe nye arbejdspladser og industrier, bekæmpe energifattigdom, begrænse afhængigheden af importerede fossile brændstoffer og skabe sociale fordele for borgerne; understreger, at internationalt, regionalt og lokalt samarbejde vil være af afgørende betydning, hvis det skal lykkes at nå dette mål;
13. er endvidere overbevist om, at det kun vil lykkes at bekæmpe klimaændringer, hvis borgerne fuldt ud inddrages i processen og beskyttes i perioden med overgang til en kulstofneutral økonomi; understreger derfor, at afbødnings- og tilpasningspolitikker vil give EU et skub i retning af en ny model for bæredygtig udvikling, som bør fremme dets sociale særpræg med henblik på at sikre den sociale konsensus;
14. understreger nødvendigheden af i første omgang at nå frem til markante effektivitetsforbedringer på alle områder i dagligdagen og i en parallelt løbende proces påbegynde en bæredygtig produktions- og forbrugeradfærd på grundlag af vedvarende energikilder, idet man bevidst skåner ressourcerne;
15. understreger i denne forbindelse nødvendigheden af at undersøge og i givet fald tilpasse EU's budget samt nuværende og fremtidige finansieringsinstrumenter med henblik på deres forenelighed med målene for den europæiske klimapolitik;

16. påpeger, at en vellykket forsknings- og udviklingspolitik først er mulig, når nye teknologiformer anvendes i praksis i forbindelse med sikret markedsadgang;
17. opfordrer til, at der forskes i de potentielle tendenser til migration forårsaget af klimaet og det deraf følgende pres på lokale tjenester for at opnå et grundlag for langsigtede planlægnings- og risikoforvaltningsprocesser;
18. understreger, at næsten halvdelen af verdens befolkning er under 25 år, og at de beslutninger om klimapolitik, der træffes i dag, vil få vidtrækkende konsekvenser for den største generation af unge i menneskets historie;

Den internationale dimension: tiden efter 2012, ekstern klimapolitik og international handel

19. glæder sig over, at COP 14 og COP/MOP 4 i Poznań har vedtaget at gå fra drøftelser over til egentlige forhandlinger med henblik på at indgå en aftale om tiden efter 2012, og at der i denne forbindelse er vedtaget et arbejdsprogram for 2009; glæder sig ligeledes over, at formændene har fået mandat til at foreslå et forhandlingsoplæg, der skal behandles på samlingen i juni 2009;
20. anmoder indtrængende Kommissionen og de kommende rådsformandskaber om at påtage sig den førende rolle under de internationale forhandlinger om en aftale for tiden efter 2012 og at nå frem til en konklusion inden 2009, således at der er tilstrækkelig tid til at få ratificeret den kommende klimaændringsaftale og undgå "et tomrum" mellem forpligtelsesperioderne;
21. understreger, at den nye klimaafale i FN-regi bør bygge på princippet om "fælles men differentieret ansvar" idet de industrialiserede lande må gå i spidsen og reducere deres nationale emissioner, mens udviklingslandene i overensstemmelse med Bali-handlingsplanen ligeledes må forpligte sig til at træffe afbødningsforanstaltninger med henblik på bæredygtig udvikling, som er tilpasset de enkelte lande, og som på målbar, rapporterbar og verificerbar vis støttes og muliggøres af teknologi, finansiering og kapacitetsopbygning fra industrilandene;
22. opfordrer de industrialiserede parter i UNFCCC, der ikke allerede har foreslået individuelle forpligtelser til at nedbringe drivhusgasemissionerne, til at gøre dette og således bidrage til de samlede bestræbelser for at nå konventionens målsætning; glæder sig over, at udviklingslandene har engageret sig i UNFCCC-processen, og at flere af disse lande har vedtaget uafhængige forpligtelser og politikker;
23. opfordrer indtrængende den nye amerikanske regering til at leve op til forventningerne og vedtage national lovgivning for at bidrage til at nedbringe drivhusgasemissionerne, fremme rene teknologier og via et aktivt engagement i internationale forhandlinger udforme en ambitiøs klimapolitik for tiden efter 2012;
24. understreger, at aftalen for tiden efter 2012 skal bringes i overensstemmelse med andre mål på FN's eller EU's politiske dagsorden, såsom bevarelsen af den biologiske mangfoldighed, millenniumudviklingsmålene eller sikkerhedsspørgsmål, så de politiske synergier kan udnyttes;

25. tager til efterretning, at Kommissionen har vedtaget en meddelelse med titlen "Mod en global klimaændringsaftale i København" om EU's holdning som optakt til FN's klimakonference i København (COP 15);
26. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle en udenrigspolitik på klimaområdet og til at blive ved med at sætte EU's klimamål på dagsordenen i EU's og medlemsstaternes diplomatiske repræsentationer; forpligter sig selv, i sin kontakt til parlamentarikere i andre lande, til at blive ved med at sætte fokus på emnet og forsvare EU's klimamål;
27. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at integrere kravene om emissionsreduktioner og tilpasningsforanstaltninger til følgerne af klimaændringerne i udviklingshjælpeprogrammer og/eller henvise til disse krav i de beslutningsprocesser, der foregår i internationale agenturer for udviklingshjælp, og således inddrage den private sektor, de offentlige institutioner og ikke-statslige organisationer i de berørte lande eller regioner gennem partnerskaber; understreger, at der skal mobiliseres yderligere ressourcer med henblik på at hjælpe udviklingslandene med at tackle udfordringen i forbindelse med klimaændringer, og at nye initiativer i denne forbindelse skal knyttes sammen med UNFCCC-processen og med gennemførelsen af millenniumudviklingsmålene; glæder sig over EU's lancering af en global klimaalliance, der skal støtte tilpasningen til klimaændringer i de fattige udviklingslande, der er mest sårbare over for klimaændringer, og minder i denne forbindelse om sin beslutning af 21. oktober 2008;
28. glæder sig over, at COP 14 og COP/MOP 4 har vedtaget at gøre Tilpasningsfonden fuldt funktionsdygtig og således sætte fonden i stand til at finansiere projekter fra 2009, og mener, at dette er et meget vigtigt indledende skridt i retning af at imødekomme udviklingslandenes betænkeligheder hvad angår finansieringen af klimapolitiske foranstaltninger i disse lande; støtter desuden afgørelsen om at opjustere niveauet for investeringer i teknologioverførsel via det strategiske program for teknologioverførsel, der blev vedtaget i Poznań;
29. glæder sig over, at der - omend i begrænset omfang - er gjort fremskridt med at løse problemerne vedrørende additionalitet og den geografiske fordeling af CDM, og anmoder EU-medlemsstaterne om i overensstemmelse med, hvad der blev vedtaget i Poznań, fortrinsvis at indkøbe kreditter fra projekter i lande, der huser mindre end ti registrerede CDM-projekter, særlig i de mindst udviklede lande, de små udviklingsøstater og Afrika, og at dække de omkostninger, der er forbundet med at validere disse projekter;
30. henviser i denne forbindelse til supplementaritetsprincippet, der er omhandlet i Kyoto-protokollens artikel 6, 12 og 17 og i Marrakech-aftalerne, og som går ud på, at parterne i videst muligt omfang skal opfylde deres forpligtelse til at nedbringe drivhusgasemissionerne i nationalt regi, inden de drager fordel af eksterne fleksible mekanismer som f.eks. CDM og JI;
31. understreger, at en for udstrakt brug af CDM/JI underminerer Den Europæiske Unions troværdighed i de internationale FN-forhandlinger og dermed dens lederrolle i bekæmpelsen af klimaændringerne; tilskynder medlemsstaterne til at være ansvarlige og til at minimere brugen af CDM/JI og foretage de fleste emissionsreduktioner inden for deres egne lande;

32. tilslutter sig henstillingerne fra Den Høje Repræsentant for Den Fælles Udenrigs- og Sikkerhedspolitik og Kommissionen om klimaændringer og international sikkerhed og understreger nødvendigheden af at opbygge et passende multilateralt præventivt EU-klimadiplomati, så klimapolitiske spørgsmål i højere grad integreres i udformningen af de internationale forbindelser i forbindelse med andre faktorer, der vedrører de internationale forbindelser, såsom befolkningstilvækst og klimabetinget migration, bydannelser, energibehov, stigende energipriser samt vand- og fødevareknaphed;
33. opfordrer EU og deres medlemsstater til som led i den europæiske sikkerhedsstrategi og den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik, at forebygge, overvåge og træffe foranstaltninger til at tackle virkningerne af klimaændringer og de deraf følgende naturkatastrofer for civilbeskyttelsen og den menneskelige sikkerhed samt eventuelle konflikter som følge af ændringer i vand- og jordforsyning forårsaget af klimaændringer;
34. opfordrer EU og dets medlemsstater til at styrke deres eksisterende klimapartnerskaber med mållandene blandt udviklingslandene og til at indgå nye partnerskaber, hvis de ikke allerede findes, og yde væsentlig øget finansiel støtte til udvikling og overførsel af teknologi, beskyttelse af immaterielle rettigheder samt institutionel kapacitetsopbygning;
35. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at give energieffektivitet og vedvarende energikilder den højeste prioritet i forbindelse med udviklingssamarbejde;
36. opfordrer Kommissionen til inden for WTO-forhandlingsrunderne og processen med henblik på tiden efter 2012 at følge handelspolitiske og miljøpolitiske forhandlingsstrategier afstemt efter hinanden for på troværdig vis at formidle de europæiske klimabeskyttelsesmål og de med henblik herpå udviklede instrumenter over for forhandlingspartnerne samt afhjælpe bekymringerne over handelshindringer eller andre ulemper forbundet med handelsforbindelser med tredjelande uden bindende klimabeskyttelsesmål og virkeliggøre princippet om gensidighed af hensyn til den globale bekæmpelse af klimaændringer;
37. opfordrer Kommissionen, de fungerende rådsformandskaber samt medlemsstaterne til at indtage en førende rolle i forhandlingsprocessen med henblik på at nå til en aftale for tiden efter 2012 for at sikre, at klimaforhandlingerne lykkes med henblik på at nå målet på 2° C;

Energi

38. understreger, at Europa har brug for en fremtidsorienteret fælles energipolitik, der er baseret på solidaritet mellem medlemsstaterne med henblik på håndtering af spørgsmål i forbindelse med klimaændringer og konkurrenceevnen, både inden for EU og i forbindelserne udadtil, således at der kan garanteres en høj grad af energiforsyningsikkerhed i overensstemmelse med principperne om bæredygtighed, ressourceeffektivitet og klimaneutralitet med det formål at forhindre potentielle afbrydelser i energiforsyningen;
39. opfordrer EU til at oprette et europæisk fællesskab for vedvarende energi for at fremme yderligere forskning og pilotprojekter på dette område samt udviklingen af nettet med henblik på at muliggøre optimal integration af vedvarende energikilder;

40. opfordrer EU og medlemsstaterne til at sikre:
- udviklingen af og investeringer i en europæisk energitransmissionsinfrastruktur (herunder det såkaldte superelnet), der er nødvendig for at sikre EU's adgang til flere forskellige energikilder
 - vedvarende forskning og udvikling af pilotprojekter knyttet til ict-baseret teknologi, decentraliseret produktion og andre nye teknologiske udviklinger;
41. opfordrer EU og dets medlemsstater til at sikre en overgangsfase i energimixen, der påvirkes af politikere og ledes af iværksættere, og hvor brugen af fossile brændstoffer gennem aktiv støtte fra det offentlige i medlemsstaterne og på europæisk plan gradvist suppleres og senere reduceres og erstattes gennem brugen af vedvarende energikilder sammen med det størst mulige samarbejde med andre lande og internationale organisationer;
42. opfordrer medlemsstaterne til at øge ansvarsfølelsen af ejerskab i regionerne og blandt borgerne, og til at fremme den øgede udnyttelse af lokalt tilgængelige vedvarende energikilder gennem lovgivningsmæssige og skattemæssige tiltag;
43. opfordrer medlemsstaterne til at motivere elektricitetsudbydere til de nødvendige moderniseringer af de kraftværker, der drives på fossile brændstoffer, gennem afskrivnings- og skattebegunstigelsesordninger, for på denne måde at opnå betragtelige effektivitetsforbedringer i den konventionelle elproduktion;
44. opfordrer medlemsstaterne til at sikre netadgangen for decentralt produceret energi, gas og elektricitet, fjerne hindringer for markedsadgang for innovative elektricitetsleverandører på området for vedvarende energikilder samt fremskynde udviklingen af lokal kraftvarmeproduktion og produktion af el, varme og køling og rette sig ind efter målsætninger på mellemlang sigt;
45. foreslår, at der som et vigtigt led i en europæisk ekstern politik på energiområdet, indgås solenergipartnerskaber med tredjelande i Middelhavsområdet, som i første omgang har til formål at udvinde solenergi og via højspændingskabler at lede den til EU og derefter kan udgøre fundamentet til produktion af elektricitet og brint og dermed omlægning til en økonomi baseret på vedvarende energi;
46. opfordrer EU, medlemsstaterne og erhvervslivet:
- til at investere i infrastruktur, netværker og ledninger til produktion, transport og lagring af elektricitet fra vedvarende energikilder og hydrogen
 - til inden for rammerne af energipartnerskaberne at tilbyde tredjelande programmer til udvikling af de nødvendige institutioner, infrastrukturer samt uddannelsesprogrammer for lokale fagfolk og netadgang til dækning af deres eget behov;
47. opfordrer medlemsstaterne til alt efter de lokale eller regionale muligheder at øge andelen af vindkraft, der gennem intensiv udvinding allerede er blevet til en etableret energiudvindingsform, samt vandkraftens og jordvarmens andel i energimixen, og til også

ved hjælp af bl.a. europæiske forskningsinitiativer og koordination via ekspertisenetværk fortsat at udnytte det eksisterende udviklingspotentiale;

48. understreger det betragtelige potentiale forbundet med anvendelse af bæredygtigt produceret biomasse til energiproduktion med henblik på at nedsætte drivhusgasemissionerne og slår til lyd for en europæisk strategi for anvendelse af bæredygtigt produceret biomasse til produktion af elektricitet og gas, opvarmning og køling;
49. opfordrer Kommissionen til at foretage en omfattende analyse af alle emissioner gennem de individuelle bioenergikilders samlede livscyklus med henblik på at fastslå, hvilken rolle biomasse fra rester og specielle afgrøder i fremtiden vil kunne spille som energileverandør; finder at fordele og ulemper ved de muligheder for at forbedre brændværdien af biomasse, der fremstilles ved dyrkning af nye afgrøder eller anvendelse af bioteknologi, bør undersøges uden at foregribe resultatet;
50. betragter kraftvarmeproduktion som en effektiv, økonomisk og miljøvenlig mulighed;
51. anerkender medlemsstaternes forskellige tilgang til kerneenergi og opfordrer derfor Kommissionen til at være særligt opmærksom på radioaktivt affald og hele dets cyklus med henblik på at forbedre sikkerheden;
52. anser forskningen i den teknologiske gennemførlighed af nuklear fusion i forskningsreaktoren ITER for det første skridt til at komme en kommerciel udnyttelse af denne energiform nærmere og understreger, at opfyldelsen af dette mål stærkt afhænger af, om finansieringen af denne forskning er sikret på lang sigt;
53. opfordrer indtrængende medlemsstaterne og Den Europæiske Union til at fremme udviklingen af CCS-teknologi for kul- og gasfyrede kraftværker ved at give incitamentet til demonstrationsprojekter og forskning;

Biobrændstoffer

54. konstaterer, at visse metoder til fremstilling af biobrændstoffer kan have en indvirkning på fødevarerpriserne, tab af biodiversitet og afskovning, og konstaterer samtidig, at biobrændstoffer må fremstilles på en ansvarlig måde og ved hjælp af en beviseligt bæredygtig proces;
55. finder, at det er af afgørende betydning, at udviklingslandene inddrages i en langsigtet strategi for udvikling og produktion af biobrændstoffer med henblik på at undersøge de økonomiske planlægningsmuligheder og rentabiliteten, at sikre fødevarerforsyninger og fødevarerproduktion, at finde en løsning på spørgsmålet om økologisk bæredygtighed, herunder foretage en vurdering af alle indirekte virkninger, og ikke mindst at muliggøre social udvikling og varige indkomstforbedringer samt sørge for, at udviklingslandene modtager den oplæring, der er nødvendig for at sætte dem i stand til at opfylde EU's bæredygtighedskriterier;
56. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere forskning og udvikling af avancerede biobrændstoffer, at sikre, at de tildeles de nødvendige midler, og at knytte dem til faste udviklingsmål;

57. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anvende erfaringen fra fastsættelsen af bæredygtighedskriterier i EU til aktivt at fremme udarbejdelsen af en global standard for biobrændstoffer;

Energieffektivitet

58. opfordrer Kommissionen til at foreslå et bindende 20 %-mål for energieffektivitet inden 2020 og ledsage dette forslag med konkrete midlertidige reduktionsmål;
59. opfordrer til gennemførelse af en bred, lokalt baseret informationskampagne henvendt til borgerne med henblik på at forbedre den decentrale energieffektivitet, hvor husejere og boligejere tilbydes varmefotos med energiregnskaber for deres boliger og til forelæggelse af forslag til finansiering af eventuelle moderniseringsforanstaltninger efter modellen med mikrolån;
60. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe aktive foranstaltninger til at øge bevidstheden om betydningen af ikt til forbedring af energieffektivitet, bæredygtig udvikling og EU-borgernes livskvalitet;
61. slår til lyd for, at der ved hjælp af handelsmesser, informationsdage og seminarer skabes synergi mellem ejere af fast ejendom, finansielle tjenesteydere, håndværkere og andre aktører i sektoren for fast ejendom;
62. kræver en klar europæisk koordination med henblik på udbygning af elfremstilling ved kraftvarmeproduktion og produktion af el, varme og køling og deres integration i industrianlæg for at sikre lokale og regionale tilknytningspunkter for klimabeskyttelsesforanstaltninger under med at effektiviteten af energiforbruget forbedres;
63. opfordrer Økofinrådet til at indføre nedsat moms på vedvarende energi og energibesparende varer og tjenesteydelser; foreslår særlig medlemsstaterne at skabe incitamentter til modernisering gennem nedsættelse af momssatserne for moderniseringsforanstaltninger og apparater, der anvendes til dette formål, samt ved at pålægge grund- og ejendomsskatter efter bygningernes energieffektivitet og ved fuldt ud at gennemføre og fremme energiattester;
64. foreslår som incitament til modernisering af lejet ejendom, at skatten på lejeindtægter nedsættes svarende til investering i vedvarende varme- og elektricitetssystemer samt effektivitetsforøgelse;
65. påpeger, at det i betragtning af bygningers lange levetid er afgørende at sikre, at nye bygninger opføres på grundlag af de højest mulige standarder for energieffektivitet, at eksisterende bygninger opgraderes til nutidige standarder, og at der anvendes et minimumsniveau af energi fra vedvarende energikilder i alle nye eller moderniserede bygninger, hvor der er brug for opvarmning og afkøling;
66. foreslår, at medlemsstaterne forbedrer og udvider brugen af energiattester og knytter anbefalingerne sammen med økonomiske incitamentter;

67. opfordrer til at indføre EU-minimumsstandarder for energieffektivitet i nybyggeri og moderniserede bygninger; opfordrer de ansvarlige lokale myndigheder og brancheforeninger i medlemsstaterne til at fastsætte kriterier, retningslinjer og national lovgivning eller administrative beslutninger om energieffektivitet i nybyggeri som ledende princip for arkitekter og bygningsingeniører med byggeretlige forskrifter for nyopførte bygningers og omfattende renovationsarbejders energieffektivitet, og til at sikre ren og sund luft inden døre;
68. understreger behovet for at integrere mindstekrav til energieffektivitet i en bred politik for offentlige indkøb, hvad angår offentlige bygninger og tjenesteydelser på nationalt, regionalt og lokalt niveau, som et middel til at fremme innovation inden for nye teknologier og sikre disses markedsadgang;
69. anmoder om, at de foreliggende undersøgelser om EU-institutionernes CO₂-fodaftryk og muligheder for at nedbringe energiforbruget offentliggøres på deres relevante websteder, så de bliver let tilgængelige for brugerne;
70. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at yde aktiv støtte til forskning i og teknologisk udvikling af belysningsteknologier og intelligente belysningsanvendelser, således at indførelsen af mere energieffektiv belysning på offentlige steder både indendørs og udendørs - med særlig vægt på højeffektive lysemitterende dioder (LED) - kan fremmes mere aktivt;
71. påpeger, at modernisering og forbedring af energieffektivitet i højhuse, særlig i lande, hvor de udgør hovedparten af boligmarkedet, er den letteste måde at spare energi på og reducere CO₂-emissioner; opfordrer Kommissionen til at revidere og øge den nuværende strukturfundsgrænse på 2 % for tilskud til modernisering af højhuse;
72. påpeger, at det langsigtede mål i byggesektoren i Europa bør være netto-nulenergiløsninger i nye boligejendomme senest i 2015 og i nye erhvervsjendomme og offentlige bygninger senest i 2020; er af den opfattelse, at målet på lang sigt bør udvides til at omfatte moderniserede bygninger;
73. opfordrer Kommissionen til mindst hvert femte år at tilpasse energieffektivitetsforskrifterne for elektriske og elektroniske apparater inden for alle anvendelsesområder til markedsudviklingen på grundlag af top runner-princippet, aktualisere mærkningsprogrammer eller effektivitetskategorier for apparater og således undgå fejlplysning af forbrugerne;
74. opfordrer Kommissionen til at fastsætte strenge EU-mål og udforme integrerede industrielle politikker, der skal sikre markedsadgang og indarbejdelse af energieffektive teknologier, herunder udviklingen af fælles teknologiske mål (f.eks. passivhuse), mere udbredt anvendelse af integrerede politikstrategier såsom førende markeder og grønne offentlige indkøb og fremme af produktdesign og minimumsstandarder;
75. opfordrer Kommissionen til konsekvent at gennemføre forbuddet mod apparater med stort stand by-forbrug og som det næste skridt i gennemførelsen af økodesign-direktivet¹ at

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF af 6. juli 2005 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter (EUT L 191 af 22.7.2005, s. 29).

undersøge muligheden for at gøre det obligatorisk for apparater at have en slukningsfunktion og indføre bestemmelser om slukningsautomatikker og energisparemodi også for store maskinelle anlæg såsom apparater og maskiner, der anvendes i industrien;

76. opfordrer til tidlig og streng gennemførelse af kravene fra 2006 om montering af intelligente målere med henblik på at øge forbrugernes bevidsthed om anvendelse af elektricitet og hjælpe elektricitetsleverandører med at styre efterspørgslen mere effektivt;

Mobilitet og logistik

77. konstaterer, at den europæiske økonomiske og sociale model er baseret på sikring af mobiliteten og det, at der er personer og varer til rådighed, med hovedvægten på tidsmæssig effektivitet snarere end at garantere ressourceeffektivitet, og at det derfor i fremtiden er nødvendigt med en kombineret model, der integrerer begge faktorer;
78. opfordrer Den Europæiske Investeringsbank og dens risikokapitaldatterselskab, Den Europæiske Investeringsfond, til at udvide deres støtte til udvikling af energieffektivitet og vedvarende energi væsentligt;
79. minder de berørte aktører om, at også transportsektoren skal efterkomme EU's klimamål, hvorefter CO₂-emissionerne inden 2020 skal nedsættes med mindst 20 %, og i tilfælde af en international aftale med mindst 30 %, i forhold til 1990 og i samme tidsrum øge energieffektiviteten med 20 %;
80. kræver en omfattende policy mix bestående af foranstaltninger, der indbyrdes understøtter hinanden, med henblik på en bæredygtig transportpolitik, der omfatter videreudvikling af køretøjsteknologien (økoinnovation), øget anvendelse af alternative energikilder til transport, oprettelse af distributionsnet for rene brændstoffer, øget anvendelse af alternative fremdriftsformer, intelligent transportstyring, ændringer i kørselsadfærd og brug af personbiler forbedret logistik, "grønne korridorer" og informations- og kommunikationsteknologier til transport, CO₂-afgifter og modernisering af offentlig transport med henblik på at gennemføre målet om nulemissioner under hensyntagen til det stigende behov for mobilitet; påpeger, at alt dette gennem klare præferencer vil kunne fremmes i forbindelse med offentlige indkøb;
81. er af den opfattelse, at anvendelsen af princippet om, at forureneren betaler, bør prioriteres højt, og opfordrer til, at alle transportformer inddrages i internaliseringen af deres eksterne omkostninger; påpeger, at gennemførelsen af dette mål vil kræve et hensigtsmæssigt økonomisk miljø; opfordrer derfor medlemsstaterne til at revidere de berørte skatter og afgifter;
82. bifalder Kommissionens oversigt over grønnere transport (Greening Transport Inventory), der opregner de eksisterende samt de endnu nødvendige lovgivningsforanstaltninger til en bæredygtig vækst inden for transportsektoren;
83. understreger infrastrukturprojekternes betydning for transportsektoren; kræver imidlertid, at der ved planlægning, design og anlæggelse tages hensyn til eventuelle klimavirkninger i fremtiden;

84. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udnytte potentialet i satellitnavigationssystemer med henblik på at øge energieffektiviteten på transportområdet ved at forbedre forvaltningen og organiseringen af trafikstrømme, ved at tilvejebringe realtidsinformation vedrørende varers og personers bevægelse og optimere valget af ruter og transportmåder;
85. beklager, at der mange steder næsten ikke eller for sent er taget fat på udfordringerne i forbindelse med udarbejdelsen af en transporteffektiv og miljøvenlig byplanlægning med fodgængerzoner, cykelstier og fleksible forbindelser til den lokale kollektive transport, eller at dette kun delvis er blevet forsøgt;
86. opfordrer medlemsstaterne og lokale myndigheder til:
- at tilbyde mere fleksible og indbyrdes afstemte alternativer til personbiler og udvide mobilitetsordningerne ved f.eks. at forbinde eksisterende lokale transportnet mellem byernes centrum og periferien mere intensivt og ved at anvende trafikregulering for at give kollektiv trafik prioritet i trafikken i bymidten
 - at foretage en massiv udvidelse og forbedring af de samlede transporttilbud for at fremme overgangen til mere miljøvenlige transportformer ved hjælp af prisfastsættelsesforanstaltninger og andre incitamenters samt væsentlige investeringer i den nødvendige infrastruktur, der kan gøre kollektiv trafik mere attraktiv
- går ind for, at der i den mellemliggende periode sker en bedre integrering af privat/individuel transport med passager/fragt-integreret logistik og offentlige/kollektive transportsystemer, og er overbevist om, at investeringer i jernbaneinfrastrukturer må gå hånd i hånd med bedre jernbaneforbindelser;
87. understreger betydningen af intelligente trafikstyringssystemer med henblik på samordning af transportformer og disses indpasning i Fællesskabets og medlemsstaternes transportpolitik samt den regionale og lokale transportpolitik, da de skaber større sikkerhed i transportsektoren og gør den mere miljøvenlig; opfordrer til udvikling og anvendelse af intelligente transportsystemer med henblik på trafikstyring og nedbringelse af trafiktheden;
88. opfordrer EU og dets medlemsstater til at arbejde tæt sammen med industrisektoren for at skabe de nødvendige markedspolitiske forudsætninger, således at intelligente transportsystemer - især logistik- og sikkerhedsforvaltning (ERTMS, RIS, eCall) - bliver en del af transportstyringen;
89. opfordrer medlemsstaterne til at fremme samordningen af transportformer ved at indføre en overførbar nummerplade i overensstemmelse med gældende praksis og derved gøre det mere attraktivt for borgerne at benytte tog til lange rejser og at benytte energibesparende biler, der anvendes lokalt ved rejsens start og slutning;
90. glæder sig over, at der er truffet afgørelse om at fastsætte et langsigtet emissionsmål på 95 g CO₂/km senest i 2020 som led i den lovgivning, der blev vedtaget for nylig med CO₂-emissionsmål for biler;

91. understreger jernbanetransportens potentiale som energieffektiv transportform med lav CO₂-emission såvel for godstransportlogistik over lange afstande som for regional- og pendlertrafikken over korte og mellemlange strækninger; anmoder om, at sådanne prioriteter afspejles i kriterierne for fremme af regionale fonde og samhørighedsfonde;
92. bifalder op- og udbygningen af de transeuropæiske transportnet (TEN-T) inden for EU og udbygningen af dem til nabolandene og kræver, at medlemsstaterne hurtigst muligt afslutter de vigtige projekter, der har højeste prioritet, særlig de mest klimavenlige projekter, da de er af afgørende betydning for godstransportlogistikken og en bæredygtig europæisk transportpolitik;
93. understreger den vigtige rolle, som transporten ad indre vandveje spiller for godstransporten og understreger, at denne sektor er miljøvenlig og har tilstrækkeligt overskud af fragtkapacitet;
94. beklager, at investeringerne i udbygning af jernbanerne er faldet i det sidste årti til trods for muligheden, i transportsektoren som helhed, for at omlægge en stor del af godstransporten til jernbanerne og de indre vandveje;
95. understøtter Kommissionen i dens plan om sammen med medlemsstaterne at fastlægge særlige "motorveje til søs" og har store forventninger til det kommende europæiske maritime transportrum uden grænser med henblik på at fremme den maritime transport i Europa og gøre den mere effektiv;
96. støtter Kommissionens forslag om at opkræve havne- og fortøjningsafgifter på grundlag af skibenes emissionsværdier og sikre strømforsyning til de skibe, der er fortøjet i havnen, fra land i stedet for gennem skibsgeneratorene;
97. er af den opfattelse, at værfter og redere bør beskæftige sig intensivt med nye teknologier til effektivitetsforbedring såsom anvendelse af sejl, Air Cavity System, udnyttelse af overskydende varme til elproduktion, mere effektive motorer, bedre profiler på skrog og ror, mere nøjagtige vejrprognoser til kursjustering eller mulighed for at spare brændstof gennem skibsskrogmaling;
98. opfordrer Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) til at lægge sig fast på et reduktionsmål for skibsfartssektoren og fastlægge teknologiske minimumsstandarder for anvendelse af disse moderne teknologier ved bygning af nye skibe;
99. mener, at det er nødvendigt med en mere integreret indsats inden for luftfartssektoren, der forpligter luftfartsindustrien over hele verden, luftfartsselskaberne og lufthavnsoperatørerne til i fællesskab at nå et emissionsreduktionsmål snarest muligt og senest den 1. januar 2013; mener, at den integrerede tilgang bør omfatte forskning og teknologi, driftsmæssige forbedringer og et globalt emissionshandelssystem, der bør være baseret på EU's emissionshandelssystem for luftfarten;
100. opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til, inden emissionshandelssystemet tages i anvendelse inden for luftfartssektoren, at gennemføre og udvide såvel det fælles europæiske luftrum som SESAR-projektet så effektivt som muligt og prioritere opbygningen af funktionelle og fleksible luftrumsblokke samt en i det hele taget fleksibel

udnyttelse af luftrummet for omgående at kunne udnytte de tilstedeværende muligheder for at reducere emissionerne og mindske flyenes brændstofforbrug med op til 12 %;

101. opfordrer EU og medlemsstaterne til at yde den nødvendige støtte til F&U med hensyn til banebrydende miljøvenlige transportteknologier såsom brint, elektricitet, brændselsceller, hybrider eller avancerede biobrændstoffer til fremdrivning og alternative materialer, nye teknologier og it-løsninger, der kan mindske køretøjers vægt og øge deres effektivitet;
102. opfordrer producenterne af fremdriftssystemer og motorer til transportsektoren til i fællesskab i henhold til Euro 6-normen og også ud over denne at arbejde på en kontinuerlig effektivitetsforbedring af deres maskiner, fastsætte sektorinterne mål for massive effektivitetsforbedringer og fortsat forske i anvendelsen af alternative brændstoffer for således at bidrage til en mere bæredygtig vækst inden for denne sektor;
103. opfordrer bilfabrikanter til at omlægge deres flåde til mindre, lettere og mere effektive modeller for at muliggøre individuel mobilitet under de begrænsninger, som klimaændringerne og de begrænsede olieressourcer udgør;
104. opfordrer våbenindustrien til ligeledes at beskæftige sig med effektivitetsforbedring af deres motorer og forske i mulighederne for at anvende alternative brændstoffer;
105. opfordrer EU og medlemsstaterne til at vedtage en brintspecifik støtteramme baseret på vedvarende energikilder for at sikre, at produktionen af brintkøretøjer hurtigt fremskyndes; mener, at rammen bør omfatte spørgsmålene om øget EU-budgetstøtte til slutbrugeranvendelse af brint, at medlemsstaterne tilvejebringer støtte til brintspecifik udnyttelse gennem finansielle foranstaltninger såsom skatteincitamenter og skabelse af tidlige markeder gennem statslige tjenesters indkøb af nulemissionskøretøjer;
106. opfordrer Kommissionen til inden 2010 at udarbejde en beretning om de endnu eksisterende restriktioner for cabotage og andre faktorer i Den Europæiske Union, der forårsager tomkørsel og effektivitetstab på det indre marked; er af den opfattelse, at effektiv fragtlogistik, der anvendes som en integreret del af EU-transportsystemet, spiller en central rolle i bæredygtig mobilitet i Europa, for økonomisk effektivitet og konkurrenceevne, optimal anvendelse af energiressourcer, jobskabelse, miljøbeskyttelse og bekæmpelse af klimaændringer;

Turisme og kulturarv

107. udtrykker sin bekymring over, at kulturarv og kulturlandskaber i Europa er truet af ekstreme vejrfænomener og langsigtede klimaændringer; opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde en fælles liste, der samordnes på EU-niveau, over europæiske kulturmindestmærker, som er truet af klimaændringer;
108. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og regionerne til i klimafølsomme sæsonbetonede turismeområder uden reelle alternative tilbud at træffe omfattende tilpasningsforanstaltninger og forebyggende foranstaltninger såsom sikring af vandforsyning, beskyttelse mod skov- og buskadsbrande, forholdsregler mod smeltning af gletsjere eller forbedret beskyttelse af kysterne for at tage højde for den økonomiske betydning af turismen og den nødvendige infrastruktur for arbejdspladser og indkomster samt modvirke de betragtelige økonomiske tab i hele værditilvækstkæden;

109. finder, at en yderligere ekspansion af turismebranchen i visse regioner kun er økonomisk formålstjenlig og økologisk forsvarlig, hvis de forventede virkninger af klimaændringer såsom for eksempel skærpet vand- eller snemangel samt gletsjeres forsvinden tages med i betragtning ved den fortsatte udvikling af faciliteterne på stedet;
110. opfordrer turismebranchen til sammen med de lokale myndigheder og brancheforeninger at arbejde på integrerede strategier for at nå frem til emissionsreduktioner og en forbedret energieffektivitet inden for sektoren - først og fremmest hvad angår transport og indkvartering - samt planlægge foranstaltninger til fremme af økoturisme herunder udvikling af social turisme, sportsturisme og kulturel turisme samt fremtrædende turistmål, der respekterer og beskytter miljøet;

Emissioner fra industrien

111. opfordrer til, at klimaaudit af arbejdspladsen medtages i virksomhedernes rapporteringsstandarder for at styrke gennemsigtigheden ved overvågningen af indførelsen af mere miljøvenlige politikker og emissionsreduktioner;
112. kræver, at alle kommercielle og ikkekommercielle organisationer aflægger en offentlig rapport hvert år om størrelsen af drivhusgasemissionerne, indførte foranstaltninger til nedbringelse af drivhusgasemissioner, omskoling af medarbejdere (i tilfælde af lukning på grund af en bevist kulstoflækage) og indtægter fra emissionshandelstransaktioner; anmoder Kommissionen om at overvåge disse aktiviteter og aflægge rapport til Parlamentet om de enkelte sektors fremskridt med hensyn til at begrænse emissionerne;

Landbrug og husdyravl

113. opfordrer Kommissionen til åbent at undersøge muligheden for udtrykkeligt at inddrage landbruget i en kommende integreret europæisk klimabeskyttelsespolitik og udarbejde reduktionsmål for drivhusgasemission, herunder metan og nitrogenoxid, fra landbrugssektoren under udnyttelse af alle de allerede eksisterende muligheder;
114. henviser til, at optimeret dyrkning af landbrugsjorden vil forøge jordbundens humusindhold, og hvis dyrkningsforvaltningen forbedres og ubegroede brakmarker undgås vil dyrkningsarealer kunne yde en markant bedre opsamling af kulstof;
115. er af den opfattelse, at en optimeret lagring og anvendelse af mineralsk gødning kan yde et væsentligt bidrag til at mindske nitrogenoxidemissioner; opfordrer i denne forbindelse til, at der i stigende grad gødes med organisk masse i stedet for mineralsk gødning;
116. opfordrer til, at der foretages økonomiske analyser af rentabiliteten af visse regionale dyrkningsmetoder under ændrede klimabetingelser for at kortlægge tilpasningsmuligheder og lette en omlægning af dyrkningen til andre afgrøder;
117. er af den opfattelse, at der i landbrugspraksis skal tages højde for klimaændringer, og opfordrer til, at der ydes finansiering til forskning og udvikling af nye og mere miljøvenlige dyrkningsmetoder og metoder til bedriftsforvaltning; opfordrer ligeledes til, at der forskes i nye teknologier, bioteknologier inden for såsæd, planteavl, grøn genteknologi og plantebeskyttelse og ønsker en klimabeskyttelsespolitik inden for

landbruget, som omfatter seminarer, kursusprogrammer, pilotforsøg og formidling af ny viden på dyrkningsområdet og inden for forvaltning af vandressourcer for landbrugere;

118. erkender, at dyrkningen af korn og soja til foder er årsag til en væsentlig del af drivhusgasemissionerne; erindrer om, at det i rapporten "Livestock's Long Shadow", som FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisation offentliggjorde i november 2006, blev påpeget, at husdyrproduktionen tegner sig for 18 % af verdens samlede drivhusgasemissioner;
119. opfordrer til, at foder inden for mælke- og kødproduktion gøres til genstand for undersøgelser og i givet fald forbedres for at nå frem til en mindselse i methandannelsen i drøvtyggernes fordøjelsessystemer; anmoder om, at alle foder- og avlsrelaterede foranstaltninger i husdyrsektoren underkastes en forudgående vurdering af deres indvirkning på dyrenes sundhed og velfærd, og at sådanne foranstaltninger ikke indføres, hvis de har nogen negative indvirkninger på de berørte dyr;
120. erkender, at udviklingen af biogasanlæg til energiudvinding gennem oparbejdning af staldgødning kan være et økonomisk såvel som miljømæssigt meningsfyldt bidrag til nedbringelsen af methan-emissionerne fra husdyravl;

Skove

121. mener, at en kommende europæisk klimapolitik skal have som mål ikke kun at bevare de tropiske regnskove og de boreale skove, der stadigvæk findes, men også pleje og genplantning af de europæiske skove; påpeger, at beskyttelsesbælter af skovområder omkring byområder og industricentre kan spille en vigtig rolle;
122. mener, at hvis bestræbelserne på at hindre ødelæggelse af skove skal være et effektivt middel til at nedbringe emissionerne, er det nødvendigt af udvikle en permanent kompensationsordning inden for skovdrift gennem UNFCCC, og opfordrer til, at der skabes klare økonomiske incitamentter til permanent at bevare urskove og store skovarealer gennem bæredygtig udnyttelse, idet nytteværdien af et skovareal i langt højere grad skal måles på, hvilke "økotjenesteydelser" og sociale funktioner, der leveres;
123. opfordrer til, at der inden for rammerne af et globalt CO₂-marked for de lande, der endnu råder over store, naturlige skovområder, gives økonomiske incitamentter til at bevare disse ved at anerkende det kulstof, der hvert år akkumuleres i en omhyggelig velbevaret skov; foreslår en undersøgelse af, hvorvidt det er formålstjenligt udelukkende at fokusere på de tropiske regnskove i denne forbindelse;
124. opfordrer EU til i samarbejde med det internationale samfund at opbygge luftbaserede og satellitstyrede overvågningssystemer og den nødvendige infrastruktur med henblik på at bevare især de tropiske skove på lang sigt; slår til lyd for at oprette en global fond under Verdensbanken til opbygning af overvågningssystemer;
125. finder, at de globale overvågningssystemer til beskyttelse af skovene kan lykkes, hvis der samtidig skabes de nødvendige institutionelle forudsætninger og forvaltningsorganer med kvalificeret personale, og at disse også opretholdes på lang sigt;
126. understreger i denne forbindelse også behovet for programmer til overvågning af europæiske skove, således at skadedyrsangreb i opdages tidligt, og til videnskabelig

risikomodellering af skovklædte områder, der er udsat for hedebløgger, skovbrande og tørke, med henblik på at kunne indlede de påkrævede modforanstaltninger til beskyttelse af skoven;

127. mener, at medlemsstaternes nationale optegnelser over skovene er en vigtig informationskilde for at kunne analysere de europæiske skoves generelle tilstand og deres betydning som CO₂-dræn; opfordrer Kommissionen til ikke kun at fremskynde medlemsstaternes udarbejdelse og analyse af de indsamlede data, men også til at udnytte den eksisterende bedste praksis i medlemsstaterne;
128. bemærker, at træ på grund af kendetegnene ved sin livscyklus i princippet kan være et "grønnere" valg til byggeri end stål og beton, fordi det binder CO₂, kræver langt mindre energi at producere end alternativerne, og at biprodukterne kan bruges til fremstilling af vedvarende energi; erkender imidlertid, at dette kræver, at det træ, der anvendes, er blevet høstet på en bæredygtig måde, hvilket ofte ikke er tilfældet i dag; opfordrer derfor EU til hurtigt at vedtage lovgivning med henblik på at minimere risikoen for at træ, der er fældet illegalt og efter ikke-bæredygtige metoder bringes i omsætning på EU-markedet;
129. fremhæver de talrige anvendelsesmuligheder for og fordele ved skove; opfordrer EU til at definere kriterier for bæredygtig anvendelse af biomasse;
130. understreger, at der bør gennemføres en bæredygtig skovforvaltning med meget brede sociale, økonomiske og miljømæssige mål inden for EU; bemærker, at en bæredygtig skovforvaltning på langt sigt har til formål at forøge kulstoflagrene i skovene; bemærker endvidere, at unge, voksende og velforvaltede skove er gode kulstofdræn, og mener derfor, at når der fældes skov, skal der foretages nyplantning for at erstatte de træer, der fældes; mener, at der samtidig bør fredes flere gamle skove, fordi de spiller en central rolle med henblik på at bevare biodiversiteten;

Jordbundsbeskyttelse

131. anbefaler, at den videnskabelige forskning i samt overvågning af jordbundens tilstand udvides for rettidigt at kunne imødegå erosion, tab af opdyrkelige arealer og biodiversitet;
132. opfordrer Rådet til at vedtage sin fælles holdning under hensyntagen til Europa-Parlamentets holdning af 14.november 2007 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rammebestemmelser om beskyttelse af jordbunden og om ændring af direktiv 2004/35/EF¹ med det formål at indføre et virkeligt fællesskabsinstrument med henblik på at bekæmpe virkningerne af skovfældning, erosion og ørkendannelse;
133. opfordrer medlemsstaterne til at etablere en jordbeskyttelsespolitik gennem egnede jordbearbejdningsmetoder, der tager hensyn til betydningen af de organiske stoffers tilstedeværelse i jordbunden for jordens frugtbarhed, vandlagringskapacitet og evnen til at fungere som kulstofdræn, og til at overveje mulighederne for at anvende biotrækul;
134. understreger i denne forbindelse betydningen af den økosystembaserede tilgang med henblik på at undgå og mindske jorderosion, ødelæggelse af permafrost, ørkendannelse, fremmede arters indtagelse af området samt skovbrande;

¹ EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 281.

Vandforvaltning

135. mener, at integreret forvaltning af vandressourcer bør indeholde strategier til forbedring af effektiviteten af vandforbruget, vandbesparelser, rationalisering og begrænsning af vandforbruget og større forbrugerbevidsthed om et bæredygtigt vandforbrug, og det bør besvare såvel spørgsmål om opsamling og lagring af regnvand i naturlige og kunstige reservoirer som spørgsmål om risiko for og virkninger af oversvømmelser og tørke; mener, at foranstaltninger med henblik på at indføre et effektivt hierarki for anvendelsen af vand bør overvejes, og erindrer om, at en efterspørgselsstyret metode bør foretrækkes ved forvaltningen af vandressourcer;
136. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med vandforvaltning at spille en betydelig koordinatorrolle på tværs af grænserne, især gennem netværksdannelse og finansiering af forskning i innovative teknologier til afsaltning af havvand, nye vandingsystemer, vandforbruget i landbruget og i byerne samt fremme af pilotprojekter til nedbringelse af skader som følge af tørke eller oversvømmelse;
137. mener, at for at tilbyde hensigtsmæssige incitamenter til en effektiv udnyttelse af vandressourcerne bør medlemsstaterne i deres vandpolitik tage hensyn til principperne om dækning af udgifterne til vandforsyningen og om "forureneren betaler";

Fiskeri

138. understreger, at dele af den nuværende fiskeripraksis yderligere svækker fiskebestandenes og maritime økosystemers modstandskraft imod virkningerne af klimaændringer; bifalder i den forbindelse Kommissionens beslutning om fastsættelse af fangstkvoter for industrifiskeri på grundlag af bæredygtighedskriterier og lægger vægt på, at Rådet og de berørte medlemsstater respekterer de foreslåede kvoter;
139. er overbevist om, at en omfattende rammeplan for havene, som det er fastlagt i havstrategirammedirektivet¹, er nødvendig for at sikre en bedre og mere bæredygtig forvaltning af havområderne og -ressourcerne; advarer om, at de europæiske beskyttede havområder ellers vil kunne blive til de sidste oaser med biologisk mangfoldighed i et øde og tomt ocean;
140. er af den opfattelse, at ændringer af miljøet forårsaget af klimaændringer vil kunne føre til, at akvakulturer må flyttes, hvilket medfører økonomiske skader for de steder, hvor de pågældende fiskeopdræt befinder sig; advarer i forbindelse med en eventuel flytning af fiskeopdræt imod negative virkninger for de berørte økosystemer og kræver i denne forbindelse, at der foretages obligatoriske konsekvensanalyser;

Affaldshåndtering og ressourceforvaltning

141. anerkender affaldshierarkiet som ledende motiv bag den europæiske affaldspolitik; opfordrer Kommissionen til at foreslå procentuelle reduktionsmål for reduktion, genbrug

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

og genanvendelse af affald; kræver, at disse mål revideres og strammes, når det er nødvendigt;

142. konstaterer, at forebyggelse af affald, ved for eksempel at optimere emballage, er den bedste mulighed for at nedbringe direkte emissioner i denne sektor; understreger imidlertid, at forebyggelse af affald på langt sigt kræver ændringer af produktionsmetoder og forbrugsvaner;
143. understreger, at separat indsamling af biologisk affald samt materiale-genvinding i væsentlig grad bidrager til at undgå direkte emissioner fra affaldsdeponeringssteder;
144. anser det med henblik på at begrænse direkte emissioner fra affaldssektoren for formålstjenligt at undgå transporter af usorteret affald over lange afstande; mener, at den grænseoverskridende transport af blandet husholdsaffald i EU derfor bør begrænses til et minimum; mener, at den ulovlige eksport fra EU af materiale, der egner sig til genvinding, skal bekæmpes for at undgå "eksport af emissioner" og for at beholde værdifulde råstoffer inden for EU;
145. er af den opfattelse, at medlemsstaterne efter en "udfasning" på mellemlang sigt helt bør afstå fra deponering af usorteret husholdningsaffald, da en bedre udnyttelse af de eksisterende genvindingsystemer eller opbygning af helt nye systemer vil forbedre affaldshåndteringen som helhed og udnytte de nuværende muligheder for at formindske drivhusgasser ved at anvende den eksisterende teknologi; opfordrer i denne forbindelse til, at der indføres en forpligtelse til at opsamle methan til varmeproduktion på de eksisterende affaldsdeponeringssteder;
146. finder, at energiudnyttelse af restaffald i dedikerede anlæg til omdannelse af affald til energi og energiudnyttelse af forhåndssorteret affald navnlig i tilknytning til kraftvarme- og varmeproduktion med strenge emissionskontroller er en mulighed for en yderst effektiv genvinding af energi, der på pålidelig vis kan udnyttes til at nedbringe de indirekte drivhusgasemissioner og erstatte fossile brændstoffer;
147. mener, at en styrkelse af forskning og udvikling af affaldshåndterings- og ressourceforvaltningsløsninger er af afgørende betydning, og understreger behovet for en øjeblikkelig indførelse af nye innovative teknologier på dette område;
148. anerkender i forbindelse med forhandlingerne om en aftale for tiden efter 2012 og inddragelse af tredjelande, at en mere systematisk overføring af europæiske standarder for affaldshåndtering er en mulighed for at forbinde udviklingspolitiske mål - såsom bedre beskyttelse af den menneskelige sundhed og miljøet - med nye økonomiske muligheder samtidig med at der bidrages til bekæmpelsen af de globale klimaændringer;
149. opfordrer Kommissionen til at foretage en undersøgelse om, hvorvidt affaldssektoren kan inddrages i emissionshandelen, og hvorvidt dette er foreneligt med CDM-projekterne;

Tilpasningsforanstaltninger

150. minder om kravene i Parlamentets ovennævnte beslutning af 10. april 2008 og opfordrer Kommissionen til hurtigst mulig at offentliggøre sin lovede hvidbog med en koordineret EU-dækkende ramme for planlægningen af tilpasningsforanstaltninger;

151. understreger betydningen af, at Kommissionen offentliggør grønbogen om territorial samhørighed, hvori Kommissionen understreger behovet for en integreret fremgangsmåde med hensyn til sektorpolitikker for at forbedre de samlede territoriale virkninger af EU's politikker og nationale og regionale politikker; opfordrer derfor til en forbedring af procedurerne inden for strukturfondene for at give dem mulighed for at yde et endnu større bidrag til klimaforanstaltningerne;
152. understreger, at selv om nærhedsprincippet skal overholdes på behørig vis, og idet det er vigtigt at anerkende de regionale og lokale myndigheders centrale rolle, navnlig i de mere sårbare områder som bjerg- eller kystområder, er det vigtigt med foranstaltninger på EU-plan for at opbygge biodiversitetens modstandskraft ved at styrke Natura 2000-netværket og integrere effektive tilpasningsforanstaltninger i EU's samhørigheds-, landbrugs- samt vand- og havpolitikker;
153. understreger atter nødvendigheden af sammenhæng og en helhedsorienteret koordination af tilpasningsforanstaltninger på EU-plan samt en undersøgelse med henblik på eventuelle synergier, også inden for rammerne af de internationale konventioner, der vedrører specifikke regioner eller områder, og som EU er kontraherende part i; gentager sit krav om en EU-omfattende ramme for planlægning af tilpasningsforanstaltninger;
154. understreger EU's koordinatorrolle, især hvad angår skabelsen af systemer med automatisk eller kontinuerlig kontrol af forurenende stoffer og tidlige varslingsystemer for hedeølger, lange frostperioder og oversvømmelser, samt i forbindelse med forbedring af en systematisk indsamling af sundheds-, sygdoms-, vejr- og miljøoplysninger samt statistiske oplysninger;

Sundhed

155. understreger, at det er af afgørende betydning at erhverve specifik ekspertise vedrørende klimaændringernes indvirkning på menneskers sundhed, navnlig i forbindelse med visse infektionssygdomme og parasitbårne sygdomme;
156. understreger, at klimaændringer vil spille en kritisk rolle i forbindelse med en øget forekomst af visse sygdomme som følge af de uundgåelige ændringer i økosystemernes karakter, hvilket vil påvirke bl.a. dyr, planter, insekter, protozoer, bakterier og vira;
157. understreger, at tropesygdomme, der spredes af parasitter eller myg og andre patogener, som normalt findes i tropeområder, kan brede sig til andre egne og højder og dermed udgøre en ny trussel mod mennesker;
158. understreger, at selv om hovedmålsætningen for folkesundhedsprogrammet 2008-2013 er at handle over for de faktorer, der traditionelt er afgørende for sundheden (kost, rygning, alkoholforbrug og brug af narkotika), bør den også fokusere på visse nye udfordringer for sundheden og rettes mod de afgørende miljøfaktorer, der skyldes klimaændringerne;
159. understreger EU's og Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdommes koordinerende rolle med hensyn til at stille rådgivning til rådighed for den brede offentlighed om, hvordan man undgår insektbårne sygdomme gennem brug af især beskyttelsestøj, myggenet og insektafskrækkelses- og -bekæmpelsesmidler;

160. bemærker, at mulige foranstaltninger kan omfatte indsamling og evaluering af relevante oplysninger om klimaændringernes indvirkning på menneskers sundhed, styrkelse af naturkatastrofeberedskabet, det offentlige sundhedsvæsen og beredskabsplanlægningen, understøttelse af sundhedsfremmende foranstaltninger i alle sektorer samt bevidsthedsskabende foranstaltninger, navnlig oplysning til offentligheden om nye sundhedsfarer, advarselshenvisninger og konkrete henvisninger til forebyggelse af udsættelse for risici, navnlig for så vidt angår insektbårne sygdomme og hedeølger;
161. mener, at der er behov for forskning inden for lægevidenskaben og lægemiddelsektoren med henblik på at udvikle lægemidler og vacciner mod nye sygdomme, som skal stilles til rådighed for alle berørte befolkninger til overkommelige priser;
162. understreger betydningen af grønne områder i byområder for befolkningens sundhed, luftkvaliteten, kulstofopsamling samt med henblik på at håndtere klimaændringerne; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og de lokale myndigheder til at bevare og udvide de eksisterende - og anlægge nye - grønne områder i byområder;

Vækst og beskæftigelse

163. mener, at Europa er i en meget gunstig udgangsposition i det globale kapløb om en lavemissionsøkonomi og bør udnytte denne situation til i fuld overensstemmelse med Lissabonstrategien at udløse et innovationsfremstød, der vil skabe nye og konkurrencedygtige virksomheder og arbejdspladser på områderne for rene teknologier, vedvarende energikilder og grønne virksomheder for at modvirke afskedigelser inden for sektorer med høj CO₂-udledning; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at identificere strukturelle ændringer, der skyldes indførelsen af klimaændringspolitikker, og opfordrer Kommissionen til at foreslå midlertidige foranstaltninger til støtte for de mest berørte befolkninger;
164. advarer imod pessimisme, hvilket kan føre til, at EU forpasser den økonomiske chance, som klimaændringerne og de politiske foranstaltninger til forhindring heraf byder, ved at understrege arbejdsmarkedets parters positive rolle, idet disse vil blive direkte inddraget i at stimulere økonomien og mulighederne for at omskole og absorbere arbejdstagere, der påvirkes af tilpasningen til og afbødningen af klimaændringerne; mener, at enighed i befolkningen og på arbejdsmarkedet bliver af central betydning for at kunne vinde den globale konkurrence om effektivitet, innovationer, råstoffer og fremtidsteknologier og markeder;
165. er af den opfattelse, at vækst- og beskæftigelsespotentialer kun lader sig udnytte fuldt ud, hvis der samtidig skabes mulighed for markedsadgang fjernes bureaukratiske hindringer, så de disponible teknologier kan tages i anvendelse;
166. opfordrer medlemsstaterne til at undersøge, om de eksisterende bestemmelser er forenelige med de klimapolitiske mål, og udvikle incitament og mekanismer, der letter overgangen til en økonomisk forvaltning med lave CO₂-emissioner;
167. opfordrer arbejdsmarkedets parter i medlemsstaterne og på EU-niveau til i fællesskab at udvikle økonomiske strategier for de pågældende sektorer for at danne sig et billede af det tilstedeværende potentiale og i givet fald udnytte det strategisk;

Fremme af teknologisk innovation

168. er af den opfattelse, at der inden for rammerne af den integrerede europæiske klimapolitik med henblik på at sikre ressourcerne for de kommende generationer skal indledes og udformes en kombineret tilgang med sigte på emissionsreduktioner og en heraf uafhængig proces med teknologisk innovation;
169. er af den opfattelse, at en miljømæssigt sikker brug af CO₂-opsamling og -lagring bør diskuteres så bredt som muligt og med deltagelse af private og offentlige interessenter, med en åben indstilling netop i betragtning af EU-initiativets teknologineutralitet; opfordrer til fremme af internationalt samarbejde med henblik på at tilskynde til teknologioverførsel, navnlig i forhold til de vækstlande, der stadig er afhængige af lokalt kul som energikilde;
170. mener, at der er behov for en betydelig finansiel støtte til langsigtet forskning og udvikling med henblik på at udvikle teknologier af næste generation og gøre det muligt at opnå de nødvendige resultater i større målestok;
171. opfordrer medlemmerne af UNFCCC til at anerkende CO₂-opsamling og -lagring som teknologioverførsel inden for rammerne af CDM under Marrakech-aftalerne i forbindelse med Kyoto-protokollen;
172. opfordrer EU og dets medlemsstater til ved hjælp af forsknings- og oplysningsforanstaltninger at reagere på en eventuel skepsis i offentligheden med hensyn til anvendelse af CO₂-opsamling og -lagring;
173. foreslår, at den integrerede europæiske klimapolitik skal beskæftige sig med forslag til grundlæggende incitamentmekanismer og støtteforanstaltninger, så den nødvendige teknologiske innovation kan indledes og de løbende omkostninger forbundet med dyre men nye teknologier sænkes, og der i fremtiden kan fastsættes og opnås strengere reduktionsmål;
174. anbefaler, at medlemsstaterne overvejer, hvordan de kan fremskynde indførelsen af rene og energieffektive teknologier, f.eks. ved direkte tilskud til forbrugere, der investerer i teknologier som solpaneler, jordvarmepumper, luftvarmepumper, vandvarmepumper og brændeovne med renere forbrænding;
175. foreslår i denne forbindelse parallelle foranstaltninger, såsom inddragelse af økonomer, ingeniører og det private erhvervsliv i en institutionaliseret og parallel "Kyoto-plus-proces", som er sammenlignelig med den vellykkede metode, der benyttes i forbindelse med Montreal-protokollen til beskyttelse af ozonlaget;
176. opfordrer til oprettelse af en europæisk klimafond, som skal finansieres ved hjælp af en del af auktionsindtægterne fra emissionshandelssystemet og/eller tilsvarende midler i medlemsstaterne og ser heri en mulighed for at skabe en kapitalreserve til finansiering af en fremtidig klimapolitik, hvis enkelte foranstaltninger og dermed forbundne investeringsbehov det i dag kun med et vist forbehold er muligt at planlægge;

177. foreslår at anvende denne kapitalreserve på kapitalmarkedet med henblik på at muliggøre en kapitalstrøm, der går tilbage til de økonomiske aktører, og en (gen)investering i fremtidsteknologier og dermed overlade det til markedet at afgøre, hvilke teknologier der i fremtiden skal tages i brug med henblik på at nå de mellem- og langsigtede klimabeskyttelsesmål i stedet for at fastlægge dette ved lov;
178. betoner kraftigt, at der på lang sigt også vil opstå effektive løsninger på klimaændringerne gennem videnskabelige nyskabelser såvel inden for produktion, salg og anvendelse af energi som fra andre relaterede områder, som på gavnlig måde vil begrænse produktionen af drivhusgasser uden at skabe medfølgende miljøproblemer;
179. understreger betydningen af det syvende forskningsrammeprogram for udvikling af rene energiformer og opfordrer Rådet og Kommissionen til også i de kommende forskningsrammeprogrammer at understøtte denne prioritet;

Intelligente computersystemer og informations- og kommunikationsteknologier

180. foreslår de efterfølgende rådsformandskaber at gøre informations- og kommunikationsteknologier og deres betydning for bekæmpelsen af klimaændringerne og tilpasning til disse til et centralt anliggende for deres formandskab;
181. opfordrer EU og dets medlemsstater til i samarbejde med industri, forbrugere, myndigheder, højere læreanstalter og forskningsinstitutioner at støtte afprøvning, validering, indførelse og yderligere udbredelse af computer- og ikt-støttede metoder til dematerialisering og en kraftigt forbedret energieffektivitet, navnlig gennem bedre logistik inden for godstransport, indførelse af tele- og videokonferencer i stedet for fysiske rejser, forbedrede elektricitetsnet, energioptimerede bygninger og mere intelligent belysning;

Finansierings- og budgetspørgsmål

182. insisterer som budgetmyndighed i fællesskab med Rådet på i den næste flerårige finansielle ramme at indrømme klimaændringer og foranstaltninger til bekæmpelse heraf højeste prioritet;
183. opfordrer Rådet til at beskæftige sig med problematikken vedrørende ikke anvendte midler fra EU-budgettet afsat til bestemte formål for i givet fald at lade disse midler overgå til klimapolitiske formål;
184. opfordrer Kommissionen til at foretage en opgørelse over alle bestående finansieringsinstrumenter og deres betydning for de europæiske klimabeskyttelsesmål og på grundlag af denne "klimaaudit" udarbejde forslag til den kommende finansieringsramme, så de relevante budgetposter kan tilpasses de klimapolitiske krav, uden at udelukke muligheden for at oprette nye fonde og afsætte nye midler hertil;
185. er af den opfattelse, at EU bør engagere sig finansielt i såvel kerneområderne fremme og udvikling af teknologier til bekæmpelse af klimaændringer og klimaudviklingsbistand som i understøttelse af grænseoverskridende tilpasningsforanstaltninger, effektivitetsforbedringer og katastrofehjælp i overensstemmelse med Unionens solidaritetsprincip;

186. henviser til den aftale, der blev indgået som led i "klima- og energipakken" om frivilligt at øremærke 50 % af auktionsindtægterne fra emissionshandelssystemet til finansiering af klimapolitikker, hvoraf en stor andel bør anvendes til at finansiere tilpasnings- og afhjælpningsforanstaltninger i udviklingslandene; ansporer medlemsstaterne til fuldt ud at udnytte denne mulighed og endda satse på at nå op på en højere procentsats;
187. erindrer om, at finansieringen af afhjælpnings- og tilpasningsforanstaltninger i udviklingslandene bliver en afgørende forudsætning for indgåelsen af en samlet aftale på den 15. konference (COP 15) i København, og kræver, at Det Europæiske Råd på sit møde den 19. og 20. marts 2009 gør væsentlige fremskridt frem mod at indgå en aftale om, hvordan der kan sikres uafhængig og forudsigelig EU-finansiering til udviklingslandene;

Uddannelse, erhvervsuddannelse, rapportering, mærkning og bevidstgørelse

188. opfordrer de ansvarlige myndigheder i medlemsstaterne til at skabe nye erhvervsprofiler og tilpasse såvel den praktiske erhvervsuddannelse som erhvervsuddannelsesinstitutionerne og studieforbøb på højere læreanstalter og universiteter til de beskæftigelses-specifikke udfordringer, der er forbundet med de økonomiske strukturændringer, der fremskyndes gennem klimaændringerne og deres virkninger;
189. anerkender den vigtige rolle, som arbejdstagerne og deres repræsentanter spiller med hensyn til at gøre deres virksomheder og arbejdspladser grønnere på nationalt og tværnationalt plan, og opfordrer Fællesskabet til at støtte udvikling, udveksling og formidling af bedste praksis;
190. opfordrer Kommissionen til at udvikle kommunikationsstrategier til udbredelse af information til den brede offentlighed om videnskaben i forbindelse med klimaændringer (baseret på de seneste IPCC-resultater), strategier for energibesparelser, foranstaltninger til energieffektivitet og anvendelse af vedvarende energikilder; foreslår endvidere, at der i EU's ungdomsudvekslingsprogrammer fokuseres på fælles bevidstgørelsesprojekter vedrørende klimaændringer og opfordrer derfor til, at Kommissionen hvert år via Eurobarometer bestiller en undersøgelse blandt EU-borgerne, der måler borgernes holdninger og indstillinger over for klimaændringer, og opfordrer desuden til indførelse af almindelige og enkle effektivitetsstandarder for alle områder i dagligdagen, og at der skabes incitament (f.eks. af afgiftsmæssig art) til at forbruge energi på en ansvarsbevidst måde;
191. opfordrer medlemsstaterne til sammen med elektricitetsudbydere at gå ind i en dialog med borgerne for at overbevise offentligheden om, at det af energi- og klimapolitiske hensyn er nødvendigt med en effektivitetsforbedring af kraftværker, der drives på fossile brændstoffer, og at drøfte CO₂-opsamling og -lagring;
192. opfordrer Kommissionen til at formidle oplysninger til borgerne og medlemsstaterne om de vellykkede projekter såsom "bilfri dag" som led i "Den Europæiske Uge for Mobilitet" og understreger nødvendigheden af at få borgerne til at gøre sig tanker med hensyn til deres mobilitet i byområder og således overveje deres adfærd som trafikanter i byerne og ikke alene knytte begrebet "individuel mobilitet" til benyttelse af deres egne private biler

men i den forbindelse tage alle former for individuel færdsel i byer og byområder med i betragtning, såsom gang, cykling, fælleskørsel, kørselsordninger, taxa, lokal kollektiv transport;

193. bifalder, at verdens største byer har sluttet sig sammen under C40, især fordi dette giver dem mulighed for at lære af hinandens erfaringer og udveksle procedurer i forbindelse med lokale foranstaltninger, der har vist sig effektive, til nedbringelse af drivhusgasser på globalt plan;
194. understreger især nødvendigheden af at informere og høre borgerne og inddrage dem i beslutningsprocesserne og tilskynder bycentrene, regionerne og byregionerne til at stille efter specifikke reduktionsmål og gennemføre disse via lokale eller regionale innovative finansieringsprogrammer med støtte fra det offentlige;
195. opfordrer medlemsstaterne til med henblik på at øge bevidstheden hos borgerne at indarbejde en bestemmelse i den relevante byggelovgivning, således at borgerne ved en ansøgning om byggetilladelse får omfattende information om, hvilke muligheder der er lokalt for at anvende vedvarende energiformer;
196. foreslår lokale og regionale organer, distriktsforvaltninger, bystyrelser eller kommuner, og navnlig offentlige institutioner, skoler eller pasningsinstitutioner for børn og unge, at indføre "energisparekonkurrencer" og lokale kampagner med tilstrækkelige ressourcer på nationalt plan og EU-plan for at skærpe den offentlige bevidsthed over for muligheder for at spare samt opnå inddragelse af borgerne og læringseffekter;
197. foreslår, at Kommissionen udnævner et europæisk år for energi- og ressourceeffektivitet for på alle politiskniveauer at bevidstgøre borgerne i retning af en mere effektiv omgang med ressourcerne og benytte klimaændringer som anledning til at føre en intensiv debat om ressourcesituationen og om, hvordan ressourcerne skal forvaltes; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bekæmpe energifattigdom og til at sørge for, at der udvikles en vandsparekultur, og styrke den offentlige bevidsthed om vandbesparelser gennem uddannelsesprogrammer; opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for at fremme et netværk af byer for at tilskynde til et bæredygtigt vandforbrug med henblik på at udveksle god praksis og i fællesskab gennemføre pilot- og demonstrationsprojekter; opfordrer medlemsstaterne til at tilbyde gratis energirevisioner for at give borgerne mulighed for at nedsætte deres energiforbrug og nedbringe deres emissioner;
198. anser reklame og produktinformation for et vigtigt instrument til at skærpe forbrugernes bevidsthed om miljøomkostningerne ved et forbrugsgode og ændre forbrugeradfærden; advarer imidlertid imod "greenwashing" og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i samråd med de europæiske industriforbund at udarbejde et reklame- og mærkningskodeks for deres branche med henblik på at fordømme vildledende reklame og falske udsagn om miljøvirkningerne af produkter samt respektere eksisterende europæiske reklame- og mærkningsforskrifter;
199. anser det for vigtigt i dialogen med borgerne og detailhandelen at fokusere reklamerne på regionale og sæsonrelevante produkter og lægge vægt på forbrugeroplysning, navnlig obligatorisk mærkning af produkter, hvor der oplyses om den anvendte produktionsmetode som en hjælp for forbrugeren til at træffe afgørelse;

200. betragter manglende oplysning om foranstaltninger til bekæmpelse af klimaændringer i befolkningen som et alvorligt problem; opfordrer derfor EU, dets medlemsstater samt regionale og lokale myndigheder og institutioner til i fællesskab med presse, radio og onlinemedier at udforme og gennemføre en informationskampagne i hele Europa om årsagerne til og virkningerne af klimaændringerne og den voksende mangel på ressourcer, idet hovedvægten bør lægges på de individuelle muligheder for at ændre på de daglige vaner, og på at give et bedre og lettere tilgængeligt indtryk af de europæiske og nationale myndigheders arbejde på foranstaltninger imod klimaændringerne;
201. bifalder store virksomheders initiativer til under inddragelse af personalet og små og mellemstore underleverandører at tilstræbe virksomhedsinterne reduktionsmål og ved hjælp af offentlige kommunikationsstrategier at fremme bæredygtige produktions- og forbrugsmønstre i offentligheden; tilskynder erhvervsorganisationerne i medlemsstaterne og på EU-plan til at fremhæve en bæredygtig virksomhedspraksis som et særligt kvalitetskendetegn, hvormed man kan udmærke sig i konkurrencen;

2050 - Fremtiden begynder i dag

202. opfordrer til, at der udarbejdes en handlingsplan til bekæmpelse af klimaændringer for perioden 2009-2014, der skal gennemføres som følger:
- a) på EU-plan bør Kommissionen og medlemsstaterne
- forestå drøftelser på lokalt og globalt plan om foranstaltninger til bekæmpelse af klimaændringer
 - udvikle, finansiere og indføre et EU-dækkende superenet, der er tilgængeligt for alle typer elleverandører
 - fremme og finansiere en effektiv og bæredygtig transportinfrastruktur med henblik på at nedbringe CO₂-emissionerne, herunder brintteknologi og højhastighedsjernbaner
 - udvikle nye kommunikationsstrategier med henblik på at uddanne borgerne og tilskynde dem til at nedbringe emissionerne på økonomisk overkommelig vis, f.eks. gennem udarbejdelse af oplysninger om produkters og tjenesteydelsers kulstofindhold
 - udvikle passende lovgivningsinstrumenter for at tilskynde alle industrisektorer til at blive førende i kampen mod klimaændringer, begyndende med et krav om gennemsigtighed med hensyn til CO₂-emissioner
 - etablere stærkere forbindelser mellem den politiske Lissabondagsorden, den sociale dagsorden og klimaændringspolitikkerne;
- b) på lokalt og regionalt plan bør der ske fremme og udveksling af bedste praksis, navnlig vedrørende

- energieffektivitet og andre foranstaltninger til bekæmpelse af energifattigdom med henblik på fastsættelse af netto-nul-mål for energiforbruget i private og offentlige bygninger samt erhvervsbygninger
- genvinding og genanvendelse af affald, f.eks. gennem udvikling af infrastrukturer til indsamlingssteder
- udvikling af infrastrukturer til lavemissionspersonbiler, der anvender vedvarende energikilder, samt indførelse af incitamenters til udvikling af nulmissionskøretøjer til brug inden for den kollektive transport
- fremme af en mere bæredygtig mobilitet i byer og i landdistrikter
- vedtagelse og gennemførelse af foranstaltninger med henblik på tilpasning til klimaændringerne
- fremme af lokal og regional fødevarerproduktion og forbrug;

203. understreger nødvendigheden af at imødegå klimaændringerne og deres virkninger gennem politiske og uddannelsesmæssige foranstaltninger på grundlag af et langsigtet perspektiv og gennemføre de strategiske afgørelser på en sammenhængende måde og ikke lade dem være bestemt af kortsigtede politiske mål; tilskynder til udbredelse af livsstile og forbrugsmønstre med henblik på en bæredygtig udvikling;
204. understreger nødvendigheden af ikke at kapitulere over for klimaændringsproblemet's komplekse karakter men udtrykke visionære ønsker om at gøre en forskel og udvise lederkvaliteter inden for politik, økonomi og samfund og reagere på de økonomiske, miljømæssige og sociale udfordringer, som den nye energi- og klimapolitiske tidsalder stiller os over for, og som kommer til udtryk i en voksende mangel på råstoffer;
205. understreger nødvendigheden af med udgangspunkt i de tanker, der ligger til grund for oprettelsen af Den Europæiske Union, at træffe afgørelser af overbevisning om, at de er nødvendige og rigtige og gribe den enestående chance til gennem strategisk handlemåde at udforme vort samfunds fremtid;
206. anmoder de relevante organer i Europa-Parlamentet om at udarbejde en brugervenlig udgave af denne beslutning og en fremstilling af arbejdet i det midlertidige udvalg med henblik på offentliggørelse inden tre måneder;
207. opfordrer sine kompetente udvalg til at følge op på de ovenstående henstillinger i den kommende valgperiode, også som led i høringerne af de personer, der bliver udpeget til medlemmer af Kommissionen i den kommende mandatperiode, og i forbindelserne med tilsvarende udvalg i de nationale parlamenter; opfordrer Parlamentets delegationer for forbindelserne med tredjelande og Parlamentets medlemmer af multilaterale parlamentariske forsamlings til regelmæssigt at rejse spørgsmålet om klimaændringer og behovet for aktioner og initiativer fra alle landes side i deres kontakter med repræsentanter for tredjelande;

208. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og sekretariatet for FN's rammekonvention om klimaændringer med en anmodning til sidstnævnte om, at den bliver fremsendt til alle konventionens kontraherende parter, som ikke er medlemmer af EU, og til de observatører, der er fastlagt i aftalen.

BILAG A:

ET UDVALG AF EU-MILJØLOVGIVNINGEN DER POSITIVT BIDRAGER TIL AT BEKÆMPE KLIMAÆNDRINGER

Gældende lovgivning:

- Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget¹
- Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter² og tilknyttede retsakter
- Rådets direktiv 93/12/EØF af 23. marts 1993 om svovlindholdet i visse flydende brændstoffer³ og tilknyttede retsakter
- Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening⁴ og tilknyttede retsakter
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af Rådets direktiv 93/12/EØF⁵ og tilknyttede retsakter
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger⁶
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/80/EF af 23. oktober 2001 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg⁷, og tilknyttede retsakter
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne⁸
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF⁹ og tilknyttede retsakter
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/105/EF af 16. december 2003 om ændring af Rådets direktiv 96/82/EF om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer¹⁰

¹ EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1.

² EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

³ EFT L 74 af 27.3.1993, s. 81.

⁴ EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26.

⁵ EFT L 350 af 28.12.1998, s. 58.

⁶ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

⁷ EFT L 309 af 27.11.2001, s. 1.

⁸ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 65.

⁹ EFT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

¹⁰ EFT L 345 af 31.12.2003, s. 97.

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/12/EF af 11. februar 2004 om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald¹
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 549/2004 af 10. marts 2004 om rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum (rammeforordningen)²
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF af 6. juli 2005 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter og om ændring af Rådets direktiv 92/42/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/57/EF og 2000/55/EF³
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/40/EF af 17. maj 2006 om emissioner fra luftkonditioneringsanlæg i motorkøretøjer og om ændring af Rådets direktiv 70/156/EØF⁴ og tilknyttede retsakter
- Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1982/2006/EF af 18. december 2006 om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013)⁵
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer⁶ og tilknyttede retsakter

¹ EFT L 47 af 18.2.2004, s. 26.

² EUT L 96 af 31.3.2004, s. 1.

³ EUT L 191 af 22.7.2005, s. 29.

⁴ EUT L 161 af 14.6.2006, s. 12.

⁵ EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1.

⁶ EUT L 171 af 29.6.2007, s. 1.

Endnu ikke offentliggjorte retsakter

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF af ... om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (2008/0013(COD))
- Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. .../2009 af ... om medlemsstaternes indsats for at nedbringe deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at nedbringe drivhusgasemissionerne frem til 2020 (2008/0014(COD))
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF af ... om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, 96/61/EF, 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006 (2008/0015(COD))
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF af ... om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder (2008/0016(COD))
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 af ... om fastsættelse af præstationsnormer for nye personbilers emissioner inden for Fællesskabets integrerede tilgang til at nedbringe CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer (R) (2007/0297(COD))
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF af ... om ændring af direktiv 98/70/EF dels for så vidt angår specifikationerne for benzin, diesel og gasolie, dels ved indførelse af en mekanisme for overvågning og nedsættelse af emissionerne af drivhusgasser som følge af brug af brændstoffer til vejtransport, om ændring af Rådets direktiv 1999/32/EF for så vidt angår specifikationerne for brændstof, der benyttes i fartøjer til indlandstransport, og om ophævelse af direktiv 93/12/EØF (2007/0019(COD))

BILAG B:

EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNINGER OM KLIMAÆNDRINGER OG ENERGI

- beslutning af 17. november 2004 om Den Europæiske Unions strategi for Buenos Aires-konferencen om klimaændringer (COP-10)¹
- beslutning af 13. januar 2005 om udfaldet af Buenos Aires-konferencen om klimaændringer²
- beslutning af 12. maj 2005 om seminaret for regeringsekspertes vedrørende klimaændringer³
- beslutning af 16. november 2005 om "At vinde kampen mod den globale klimaændring"⁴
- beslutning af 18. januar 2006 om klimaændringer⁵
- beslutning af 1. juni 2006 om energieffektivitet - eller hvordan vi kan få mere ud af mindre - grøn bog⁶
- beslutning af 4. juli 2006 om mindskelse af klimapåvirkningerne fra luftfarten⁷
- beslutning af 26. oktober 2006 om EU's strategi for Nairobi-konferencen om klimaændringer (COP 12 og COP/MOP 2)⁸
- beslutning af 14. december 2006 om en europæisk energistrategi: bæredygtighed, konkurrenceevne og forsyningssikkerhed - grøn bog⁹
- beslutning af 14. februar 2007 om klimaændringer¹⁰
- beslutning af 21. oktober 2008 om en global klimaalliance mellem EU og de fattige udviklingslande, der er mest udsatte som følge af klimaændringen¹¹.

¹ EUT C 210 E af 18.8.2005, s. 81
² EUT C 247 E af 6.10.2005, s. 144
³ EUT C 92 E af 20.4.2006, s. 384
⁴ EUT C 280 E af 18.11.2006, s. 120
⁵ EUT C 287 E af 24.11.2006, s. 182
⁶ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 273
⁷ EUT C 303 E af 13.12.2006, s. 119
⁸ EUT C 313 E af 20.12.2006, s. 439
⁹ EUT C 317 E af 23.12.2006, s. 876
¹⁰ EUT C 287 E af 29.11.2007, s. 344.
¹¹ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0491.